

predictoy titulos habere / **C**onsimili ergo mō dicat virgo xp̄o de sponsata si p̄ magno dica^r ei talis mulier p̄ suū maritū h̄z q̄ est magna baronissa. dicat p̄ maiori dignitate et ego p̄ xp̄m meū sponsus sum celestis regina. **S**i p̄ magno dica^r sibi talis est p̄ maritū magna ducissa dicat iterū ip̄a. et ego p̄ xp̄m celestis regina. **S**i dica^r sibi talis p̄ maritū est regina francie vel anglie. dicat ip̄a et ego p̄ xp̄m sum regina celi seu celestis regina. **S**i dica^r ei talis mulier p̄ maritū facta est impatrix. dicat ip̄a et ego nō mō terrena impatrix s̄z p̄ xp̄m sponsum meū celestis sum regina. **C**ur aut̄ sic veraciter dicere poss̄. **D**rofecto idcirco. q̄ eodem in regno ubi sp̄s̄us est rex ibi sponsa ab ip̄o denominanda dicenda est regina. **S**i itaq̄ ih̄s̄us sponsus virginū rex est celi. sequit̄ q̄ virgo claustralis sponsa christi est regina celi seu celestis regina.

ExPLICIT sextus liber de solatōne theologie. **I**ncipit liber septimus continens solatōnum remedia optuna contra turbatiua que opponunt̄ diuitijs et rexx facultati. **C**apitulū primū continens solatiōnes super non assecutiōne seu carentia diuitiarum seu rerum tp̄alium.

Sextimo principaliter decē tristib⁹ sepe dicte dñe consolatrici principali appropinquantibus et ei astantib⁹ vn⁹ ex eis añ ceteros de diuitiaꝝ seu rexx tp̄aliū carentia est aquest⁹. **E**t illa eidem prin⁹ p̄ solatōe sibi impendēda sedecim de suis puellis deputauit.

I. CONSIDERATIO.

Prima puella ad tristē p̄dictū sic ait. **E**st mix valde diuitiarum ex carentia quoscunq̄ xp̄ianos contristari. **I**nde quidem v̄ reos tristitiam nō haberent si ip̄i scirent quanta diuitie mala opari cōsueuissent. **V**ide amice si verum dico. **E**cce diuitie desiderate mēt̄is insaniaz indicant. **D**iuitie quoq̄ christi discipulatuī derogant. **D**iuitie suos amatores inquinant. **D**iuitie tremorem causant. **D**iuitie onerant. vinculant anxietatib⁹. et redijs inquietant. hec mala ad p̄sens sufficiant. **V**is itaq̄ scire karissime q̄ diuitie desiderate p̄sertim in christiano mentis insaniam indicant. **A**udi patrem clareuallis. **Q**uerat inquit diuitias pagan⁹ qui sine deo viuit. **Q**uerat iude⁹ qui terrenas p̄missiones accepit. **S**ed qua mente christianus diuitias querit postq̄ christus beatos esse pauperes p̄dicauit. **N**ec ille pater qui dicens qua mente. videtur innuere q̄ nō nisi mente stulta vel insana. **V**is insup scire q̄ diuitie possesse saltē absq̄ p̄romptitudine eas relinquendi p̄opter deum. discipulatuī christi derogant. **A**udi etiam ipsius christi euangelicam sententiam. **O**mnis inquit qui non renunciauerit omnibus que possidet

nō potest me⁹ esse discipul⁹. **V**is scire q⁹ diuitie suos amatores inquinant. **A**udi patrem clareuallis. **B**eat⁹ inquit qui post illa non abiit que possessa onerāt. amata inquinant. amissa cruciant. hec ille pater. s³ et in signuz spūalis inquinamenti. **A**urū et argētū q⁹ cōmunis diuitiaz sunt materia se multum drectantes corpaliter inquinant. **V**is vlteri⁹ scire q⁹ diuitie tremores causant. **E**cce chaym qui interpretat^r possessio caput habuit tremulū qd⁹ signat q⁹ qui in mundo possessiones habent vtiq³ in tremore sunt. hi⁹ sunt quidem qui iuxta verbum psalmiste trepidauerūt vbi nō erat timor. **V**is deum scire q⁹ diuitie onerant. **A**udi illustre^m ieronimū. **S**i inquit habes vende et da paupib⁹ si nō habes grandi onere liberat⁹ es. **A**udi quoq³ et gregoriū quo ad hoc. **T**errena inquit substātia eterne felicitati opata. pond⁹ est. nō subsidiū. **F**ert^r aut⁹ et pater clareuallis audito q⁹ sexcete marce p⁹ quendā abbatē sibi trāsmisse amisse essent. hec verba dixisse. benedict⁹ de⁹ qui nobis pepcit ex h^o onere. **V**is postremo simul scire q⁹ diuitie onerant vinculant anxietatib⁹ et tedijs inquietant. **A**udi magnū patre^m augustinū. **A**bice inquit a te diuitiaz onera. abice vincula nō voluntaria. **A**bice anxietates et tedia que te plurib⁹ annis inquietāt. **H**ec ille pater. **S**3 et de inquietudine hoc testat^r qd⁹ in p⁹hoz puerbijs sic habet. cū dyogeni a capite fur de nocte sacculū cū numis subtrahere conaret^r. tolle inquit infelix vt facias vtrosq³ dormire.

II. CONSIDERATIO.

Secunda puella sic ait. **V**is hō rursū scire et alia mala a premissis p⁹ sorozem meā p⁹fatis. **E**cce diuitie dolores cānt. diuitie p⁹ superbiam inflāt. **D**iuitie labores et picula inducūt. et virtutes eneruāt. **D**iuitie hoiez securitate et quiete priuāt. diuitie vrūt et excruciat. **V**is scire q⁹ diuitie dolores cānt. **A**udi illustre^m senecam de diuitijs sic loquentē. **I**ta que sic petim⁹ tanq⁹ datura leticiam ac voluptatē cause dolorū sunt. **V**is scire q⁹ diuitie p⁹ supbiā inflant. **A**udi magnū patre^m augustinū. **M**orb⁹ inquit diuitiaz est supbia. **N**az grandis anim⁹ est qui inter diuitias isto morbo nō tēpatur. maior anim⁹ diuitias suas vincens dremēdo. magn⁹ ergo est diues qui nō se ideo magnū putat. q⁹ diues est. qui aut⁹ ideo se magnū putat. q⁹ diues est supb⁹ et egen⁹ est i carne crepat. in corde mendicat. inflat⁹ est nō plen⁹. **V**is scire quoq³ q⁹ diuitie labores et picula inducūt et virtutes eneruant. **A**udi rursū magnum patre^m de auro quod materia ē diuitiaz. **A**urum inquit est materia laborū. piculū possidentiu. auz⁹ eneruatō virtutum. aurum malus dñs. p⁹ditoz. seruus. **V**is scire q⁹ diuitie hoiem securitate et quiete priuant. **A**udi petrū illū Bauennensez. **A**uri inquit custos seruatoz argenti securitatē nō habet nescit quietē et cui deest securitas quies perit pena diues est ille et nō censu. **D**eniq³ vis scire q⁹ diuitie vrūt et excruciat. **A**udi illustre^m senecā de diuitijs loquentē. In h^o

inquit excusabiles sunt dii. q̄ ista que orunt et que excruciant op̄
tantab⁹. offerunt.

III. CONSIDERATIO

Tercia puella sic ait. **C**ur homo appetis diuitias quas sequi so
let tumor inflationis. letarg⁹ obliuionis. et frequens tedi⁹
erubescencie et pudoris. **V**is hec scire. **A**udi patrem clareuallia.
Videas inquit plerosq̄ in ecclesia de ignobilib⁹ nobiles. de pau
perib⁹ diuites factos subito intumescere. pristinae obliuisci subie
ctionis. gen⁹ quoq̄ suum erubescere et infimos dedignari paren
tes. **N**ec pater ille. **S**z quid. **P**rofecto taceo de dicte verecundie
materia que se tñ offert frequenter nimis. taceo de obliuione p̄
dicta que inuertit⁹ sepissime hominib⁹ vanis. loquar solū de aūdi
cto tumore. qui p̄uis non sit nisi cordis. min⁹ tamen piculosus nō
est q̄ si esset tumor corporis

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella sic ait. **Q**uō karissime testante ihu filio syrach.
si diues fueris nō eris immunis a delicto. **S**z et illustis sene
ca. multum est inquit nō corumpi diuitiaz otubernio. quid igit⁹
curas de diuitijs. te poti⁹ cura de vitijs annexis diuitijs. seu poti
us sicut in voce. sic quasi et in re diuitijs incorporatis. forsitan inq̄
es. que nam sunt hec vitia. **P**rofecto annexum est diuitijs vitium
superbie. vitium vane glorie. vitium dissolutōis. recollectionis im
peditiue. vitium auaricie. et vniuersaliter vitium inordinate cupi
scencie. vitium quoq̄ luxurie cum pluriū aliorū vitiōz societate.
Vis scire q̄ annexum sit diuitijs vitium supbie. **A**udi illustrem Se
necam. **A**ccepit inquit ille grandē pecuniam. ergo et supbiaz. **A**u
di quoq̄ et magnū patrem augustinū. **V**ermis inquit diuitiaz est
superbia. difficile est vt nō sit superb⁹ qui diues est. tolle superbi
am diuitie nō nocebunt. **V**is scire q̄ annexū est diuitijs vitium vane
glorie. **A**udi jobānez os aureū. **V**anitas inquit vanitatū et omnia
vanitas zc. **N**unc verisiculū si capent qui in potētia et diuitijs ver
santur in pietib⁹ omnib⁹ et in vestib⁹ suis scriberent in foro. i do
mo. in ianuis. in ingressib⁹ et añ omnia. in conscientijs suis vt semp
eum oculis cernerent et corde sentirent. **V**is scire q̄ annexū est di
uitijs vitium dissolutionis recollectionis impeditiue. **A**udi Bedam
venerabilem. **F**amiliaris inquit res est humanum cor opibus ac li
bertate dissolui. erumnis vero ac paupertate ad semetipsum recol
ligi. **D**eniq̄ vis scire q̄ annexū sit diuitijs vitium auaricie. et vni
uersaliter vitium immoderate concupiscentie. **P**rofecto pdoneos
testes inuenies. quos tibi in proximo neptis mea indicabit cum
quoz dictis audire curato. **D**icta quoq̄ illustis Seneca. **C**onger
ran⁹ inquit in te quidquid multi locupletes possederant vltra pri
uatum pecunie modum. fortuna te auro tegat. purpura vestiāt.
et ad hoc mod⁹ deliciaz et opum te pducāt vt terram marmorib⁹
abscondas nō tantum tibi habere liceat. sed calcare diuitias. **N**e
cedāt statue et picture et q̄d q̄d ars vlla luxurie elaborauit maiora

A⁴

cupe ab his discas. hec seneca. **S**ed nonne magnum vitium est quod ex diuitijs oritur. scilicet talis insatiabilis concupiscentie. Postremo vis scire quod annexum est diuitijs vitium luxurie cum plurius aliorum vitiorum societate. Audi iohannem os aureum. Diuitiarum inquit sequela est luxuria. ira intemperans. furor iniustus. arrogantia. superbia. omnesque irrationabilis motus. huius ille iohannes. Qui hac de causa alio in loco sic dicit. Si possibile esset in diuites vindictam procedere videres ex eis repleri carceres vniuersos. sed cum omnibus suis hoc malum habent diuitie. quod in malignitate peccantes ab vltimis eruant.

V. CONSIDERATIO.

Quinta puella sic ait. O amice cur tristaris de diuitiarum carentia. forte estimas quod habenti sunt bone aut saltem quod nocuius non sit ipsas habere. Sed profecto facile patet quod tu erras utraque intentione. Vis circa primam intentionem scire quod diuitie saltem virtuti nil adiciant bonitatis. Audi illustrem senecam. Done inquit ex vna parte virum bonum diuitijs abundantem. ex alia nihil habentem. sed in se omnia bene disponentem. Vterque eque vir bonus erit etiam si bona fortuna dispari utetur. hec ille. Rursum quo ad intentionem aliam vis scire quod diuitie non modo non sunt bone sed nocive. quodque per consequens eis carere potius leticiam quam tristitiam debet inducere quem admodum infirmitate vel inimico carere. Audi boetianam consolatricem. Ego inquit nego vllum esse bonum quod noceat habenti. Num id mentior. minime inquires. atque diuitie possidentibus prope nocuerunt cum pessimum quisque eorum alieni magis auidus. quidquid visque auri gemmarumque est se solus qui habeat dignissimum putat. tu ergo qui nunc contum gladiumque sollicitus pertimescis si vite huius calles viator intrasses coram latrone cantares. O preclara opum mortalium beatitudo. quam cum adeptus fueris securus esse desistis. hec illa cuius et musa subiungit suo in carmine. Huius primus quis fuit ille. auri qui pondera tecti. gemmasque latere volentes. preciosa picula fodit.

VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella sic ait. O homo seculi cur tibi tanquam auaro tantum sapiunt diuitie mundi. cur non vis potius in religione christiana frater esse christi. Vis scire quod dissimiliter tibi se habent ad diuitias fratres christi. Audi patres clareuallis. Non inquit putent diuites huius seculi fratres christi sola possidere celestia quia ea sola audiunt in promissione possident et terrena equidem tanquam nihil habentes et omnia possidentes non mendicantes ut miseri. sed ut domini possidentes. eo pro certo magis domini quo minus cupidi. Denique fidei homini totus mundus diuitiarum est. totus plane. quia tam aduersa. quam prospera ipsius eque omnia seruiunt ei. eque coopantur in bonum. ergo auarus terrena esurit ut mendicatus. fidelis contemnit ut dominus. ille possidendo mendicat. iste contemnendo seruat. huius ille pater.

VII. CONSIDERATIO.

Septima puella sic ait. Nonne aduertis hō q̄ multum esset difficile habere diuitias. et n̄ cor apponere. dūte domino in euāgelio. ubi est thesaur⁹ tuus. ibi est et cor tuum. Sed periculosum valde est cor apponere. immo et mortiferum. corde em̄ spinis attactō necesse est hominem mori. S; quid. certe affluentibus diuitijs cor apponere. similis quedam insania est ac si quis accurreret spinis et vsq; in tantum eas cōplecteret⁹ q̄ cor suum penetrarēt. quippe diuitie sunt spine teste saluatore. Cōtestante quoq; vicario ei⁹ gregorio. Quis inquit mihi vnq̄ crederet supple si xp̄i testimoniū non p̄cederet si spinas diuitias interpretari voluissem. maxime cuz ille pungant. iste delectent. et tñ spine sunt. q; cogitationum suarum punctiōib⁹ mentem lacerāt. et cum vsq; ad peccatū p̄trahūt quasi inflicto vulnere. cruentant. Bñ igitur est mortiferum cor apponere. Vñ et ne hoc piculum incurramus p̄emunit nos dominus per os p̄p̄he. Diuitie inquit si affluant nolite cor apponere. non dicit nolite manum apponere. s; cor nolite apponere. maior em̄ cura est sibi de corde a quo dependet interioris hominis vita spiritu alis. sicut a corde carnali vita carnis. sine autem magno periculo potest man⁹ apponi spinis hui⁹ non ad eas manu cōprimendum siue cōcludendum. s; ad mouendum p̄ largitionem elemosinarū ap̄ie do largam manum.

VIII. CONSIDERATIO

Octaua puella sic ait. O amice si spinarum pabola p̄ sorores meam audita te non mouet. dic saltem queso. Est ne bonum illis carere quib⁹ quis nō solum rumpit⁹ discindit⁹. s; etiam cōminuitur. Est inquit omino. S; quid. Profecto p̄ rex multitudinem tēporalium in quib⁹ diuitie cōsistunt. facile cōtingit interiorē hōiem sic quodāmō rumpi discindi et cōminui. vt iam non integer spūs p̄seueret. Vis id intelligere. Audi magnū patrez augustinū. Quia inquit ab vno deo summo et vero defluxeram⁹ euaueram⁹ in multa. discissi p̄ multa. et inherētes multis rē. Ecce dicit euaueram⁹ in multa. discissi p̄ multa. Nimirum qd̄ integrū manens euanescere non potest. vt integer lapis. integrum lignū. hoc bñ euanescit qñ cōminuit⁹. qd̄ vtiq; nostro cōtingit spūi siue cordi. p̄pter tpaliū multitudinem. quorū quolibet cor diuitis ad se trahere iuxta illd̄. ubi est thesaur⁹ tu⁹. certe collect⁹ simul vel diuisus ibi est et cor tuū s; etiā apud thesauri p̄tes. cor hominis diuitis dilaniat⁹ et quasi cōminuit⁹ eo q̄ in multa diuidit⁹. Nempe de diuitib⁹ illd̄ psalmi dictū arbitror. Fructu frum̄ti vini et olei sui multiplicati sunt. hec quidē dētā. vna supra de sodalib⁹ meis. s; in eadē q̄i materia pleni⁹ deduxit ac luculēt⁹ declarauit.

IX. CONSIDERATIO

Nona puella sic ait. O amice si circa plātationem virtutū et bonorum operum fructum terrenarum diuitiarum impedimenta attenderes mirum hoc satis esset. si illas diuitias appeteres.

19

Vis ergo scire impedimta que prestant. ecce sicut s3m naturales plā
te nunq̄ aut rarissime generantur in locis arenosis. quia in eis vi-
get siccitas ita et plātula iusticie et ceterarū virtutū virentes plā
te raro generātur in cordib9 arenosis que auri arena sunt repleta
quippe in comparatione sapientie om̄e aurum arena est exigua. sed
et in cordib9 illis est siccitas per priuatōz humoris interne deuotio-
tionis. **R**ursum sicut s3m naturales. arbor habens grossum corti-
cem cito fit sterilis quod quidem accidit vel ppter defectū vncti-
osi humoris qui materia est fructuum vel ppter duriciam corticis
euaporationem grossi qd̄ in arboze est nociuum phibentis. **S**ic et
homines qui sunt velut arbozes. si ad modum corticis substantiaz
arbozis inuoluentis snt inuoluti seu terrenarum diuitiarū grossi-
cie circumdati. a fructu bonorū opm steriles fiunt citi9 q̄ alij. vel
ppter defectum vnctiui humoris. i. deuotionis i vnctōe spiritus
sancti consistens vel ppter fortem ipsarum terrenarū diuitiarū occlu-
sionem euaporare. i. euanescere phibentem grossas et nociuas in-
terius ymaginatōnes non admittentes puras cogitationes et in-
tentionem sanctam ex quib9 alijs posset dsurgere in habentib9 fru-
ct9 bonoris et honestatis.

X. CONSIDERATIO.

DEcima puella sic ait. **O** mi frater karissime hortor diuitijs vir-
tutes pferas. **C**ur aut hoc. **I**dcirco certe. quia nō diuitie que
vti soroz mea pefata est vitia pariunt. sed virtus habentem pficit
et opus eius bonum reddit. **A**udi illustrem senecam. **N**ulla inquit
possessio. nulla vis auri et argenti pluris q̄ virt9 estimanda. **C**ete-
rum ad virtutes diuitijs pferendum attende qd̄ recitat venerabi-
lis pater jeronim9 pzeclarum exemplū. **S**ocrates inquit thebanus
homo quondam clarissim9 cū ad phandum athenas pergeret. ma-
gnum auri pond9 abiecit. nec putauit se posse et virtutes simul et
diuitias possidere. **I**eronim9. **N**on solum igit̄ carendum est diui-
tijs. s3 sunt etiaz spnende atqz abiciende. nō tñ inutiliter. s3 i vsus
pauperum meritoze ne virtutib9 obicem ponant. **E**uacuandum est
cordis scrinium auro illo qd̄ arene opat̄ vt sit capax auri quo inte-
rioris hominis habit9 adoznatur. iux̄ illud psalmiste. **O**mis gloria
filie regis. i. anime abintus in fimbrijs aureis. i. in finibus carita-
tis. **Q**uipe finis pzecepti est caritas que etiam est illd̄ aurū igni-
tum. de quo in apocaliphi dicit̄. **S**uadeo tibi emere aurum ignitum
id est ignis diuini amoris elicitiuū. s3 et secundum glosam exodi p
cathenulas aureas op9 caritatis significat̄. **F**orte dices. **Q**uomō
aurum harene opatum cordis scriniuz occupabit. **D**rofecto per fā-
tasma suum melioris auri speciem non admittens. **A**udi archiantic-
sticem ambrosium. **S**icut inquit hij qui p insaniam mente transla-
ti sunt nō iam res ipsas s3 passionis sue fantasiam vident. **I**ta etiaz
mens auro vinculis cupiditatis astricta spemp aurū. sp̄ argentum

videt semper reddicus computat. gratius aurum q̄ solem intuetur
 Ipsa eius oratio et supplicatio ad dñm aurum querit. sed nec satietas
 vnq̄ nec finis aderit cupiditatis. hec sanct⁹ ille antistes.

XI. CONSIDERATIO.

Undecima puella sic ait. **O** karissime cur appetis diuitias tanq̄
 amasias. virtutem preelice tanq̄ sponsam cui nimirum infes-
 ste sunt diuitie. nam dum esse deberent pedisseque. querunt esse pri-
 cipales et virtutes supplantare. **S**i igitur virtutis sis amator ne
 tam oturberis diuitiarum ex carentia. vix poti⁹ ipsas spernas tā
 q̄ pedissequas tue non satis ydoneas dignitati. **M**emineris secta-
 ri salubre illd̄ ciceronis documentū rationis nō vacuum. plenūq̄
 utilitatis pariter et honestatis. **D**iuitias inquit sine diuitum esse.
Tu vero virtutem p̄fer diuitijs. nā si volens diuitias cum virtute
 comparare vix satis ydonee tibi videbunt⁹. diuitieq̄ virtutis pedisse-
 que sint. hec ille.

XII. CONSIDERATIO

Dodecima puella sic ait. **T**u frater qui diuitias amas scito te
 tanq̄ fatuum amatorem excusatione vel probabili indigere
Siq̄ tibi aliquid ad hoc suffragatur hoc solum videtur vt vel non
 egeas aut quaten⁹ subuenias indigenti. motus sc̄ quantum ad h⁹
 s̄m quemadmoduz hō ille gentilis aristoteles qui dixisse fertur q̄
 solum hoc incommodum paupertatis pateret⁹ q̄ nō possz indigentib⁹
 subuenire. p̄pter peimuz aut si appetas non oportet. **N**am et di-
 uitias hñs egere non desinis. **S**iquidem diuitie dum augentur pi-
 ter et auaricia augeri solita est. **A**uare aut tam deest quod habet q̄
 qd̄ nō habet. **N**unquit nō ita. fatere necesse est. hoc em̄ vulgata ac
 p̄batissimi viri venerabilis jeronimi p̄bat autoritas. **Q**uid vero ex
 hoc plane sequitur q̄ tanq̄ auar⁹ fact⁹ egeas si eas quas appetis
 habere te d̄tingat diuitias. nec minus q̄ illas nō habendo. **H**oc
 etenim testat⁹ tulliana illa sententia qua dicitur. egeus eque est is
 qui non satis habet et is cui satis nihil potest esse. **D**ozro si diuiti-
 as appetas p̄pter subuenire indigenti frustra torqueris. habent nā
 qz indigentes qui absqz te possit vel itqz subuenire in domino si cō-
 fidant. **E**cce iacta inquit psalmista cogitatum tuum in dño et ipse
 te enutriet.

XIII. CONSIDERATIO

Terciadecima puella sic ait. **O** amice cur frustra diuitias. ac p̄
 inde nō necessarias appetis pecunias. **T**u em̄ vel acceptas vt
 auar⁹ retineres vel ipsas vt liberalis in alios transferres. **S**i qui-
 dem transferres. translatus ip̄is quantum ad diuitiarū pertinet ra-
 tionem iam diues nō esses. frustra ergo ip̄as desiderasses hanc ob
 causam vt diues esses. cum te ip̄e mox relinquerent. manere nanqz
 nequit apud quenq̄ qd̄ mox transfertur in alteruz. **D**ozro si vt aua-
 rus ip̄as retineres diuitias hoc malum non euaderes quin exofas

19

redderent. **S**iquidē ut illa boetiana testata est solatrix. **A**uaricia
semp̄ exosos facit. **S**ed quid. **N**onne meli⁹ est nō necessaria pecunia
carere q̄ habitam retinendo p̄pter auariciā exosum esse. **E**st vtiq̄.
exosus em̄ illo priuat⁹ est bono qd̄ om̄es homines natura deside-
rant. s. amari ab alijs p̄sertim a multis et magnis sapientibus et
discretis.

XIII. CONSIDERATIO.

Quartadecima puella sic ait. **O** cur hō tm̄ diuitias curas que in-
gerunt curas temetipso te priuantes. **A**udi magnuz patrē au-
gustinū. **V**enditis inquit reb⁹ nostris nullū mai⁹ eaz accepimus
precium q̄ nosipso. implicati em̄ talib⁹ nostri nō eram⁹. hec ille
pater. **N**e ergo errem⁹ imaginatiue virtutis iudicio. diuitias ac q̄
qz alia externa bona magnipendentes ad certissimū rationis iudi-
cium appellem⁹. **A**udi illustrem **S**enecaz. **R**atio inquit arbiter est
bonoz et maloz aliena et externa p̄ vilib⁹ habet. om̄e illi bonū
in animo est. **I**demqz itidem. **H**uc inquit cogitatōs tue tendant. s.
cura. hec opa. oia alia deo vota missur⁹ ut otentus sis temetipso et
ex te nascentib⁹ bonis. **H**inc rursus seneca sic ait. **S**i otent⁹ est sa-
piens ad beate viuendū non ad viuendū. ad hoc em̄ reb⁹ multis
illi op⁹ est. ad illud tm̄ animo sano et erecto despiciente fortunaz
Hec hui⁹ viri gentilis verba sane capienda sunt. quaten⁹ ad con-
temptum terrenoz puocant et fides pmiserit xp̄iana. **S**ed et p̄di-
ctis dicta repio osimilia. **L**egi⁹ nanqz de crate thebano q̄ magnū
pond⁹ auri in mare picit dicens. **A**bite pessime diuitie. ego vos
mergam ne ego mergar a vobis. **D**e stilbone autē magistro ei⁹ et
de **B**ya prieneo p̄ neptez meam infer⁹ exemplaria verba consimi-
lia recitantur.

XV. CONSIDERATIO.

Quintadecima puella sic ait. **V**t quid frater tam anxie tristaris
p̄pter carentiam diuitiarum. cum p̄starent tibi si essent tam no-
tabile impedimentum. **N**ōne dixit saluator discipulis suis. **A**men
dico vobis. qz diues difficile intrabit in regnū celoz. **E**acili⁹ est
camelum p̄ foramen acus transire q̄ diuitem intrare in regnū ce-
loz. **V**er⁹ saluis alijs declaratōib⁹ de op̄paratōe diuitis ad came-
lum videt⁹ posse dici. q̄ sicut camel⁹ miraculo transire potest foras-
men ac⁹. sic et diues intrare celū. s. cum grad⁹ sint in miraculis.
maioris virtutis operatio ad scdm̄ requiritur q̄ ad primū. **N**imiruz
camel⁹ min⁹ videt⁹ p̄stare obstaculū. p̄ curuum gippum corpis
q̄ diues p̄ curuitatem mētis ratione sui ad diuitias recurui amoris
Sane difficile posse diuitem intrare qualiter sic intelligendū vene-
rabilis pater jeronim⁹ nobis sic declarat. quia inquit ipse diuitie
habite difficile contemnantur. non dixit impossibile est diuites in-
trare in regnū celozum sed difficile. vbi difficile ponitur. non
impossibilitas p̄tenditur. sed scias q̄ ibi raritas demonstratur.

1

Nec ille. et bene certe. Para est em̄ auis infra nigro cigno v̄l albo
cozuo simillima p̄sona diues contemnens terrena. forsan aut̄ quis
inquiet. Est ne ali⁹ ex doctozib⁹ qui de verbis domini nos infor-
met. Est quidem. s̄ nō min⁹ dur⁹. Audi illum theophilum. Atten-
das inquit illd̄ qd̄ diuitem quidem impossibile dicit saluari. possi-
dentem vero diuitias difficile. quasi dicat. Diues qui captus est a
diuitijs et famulatur eis. non saluabitur. habens vero illas. s. qui
eis dominatur vix saluabitur. causa humane fragilitatis. conatur
em̄ nos dyabol⁹ supplantare quoadusqz possidem⁹ diuitias et dif-
ficile est effugere muscipulas eius. hec ille. Quid ergo. Nunquit
hoc qd̄ saluari diuitem dictis obstantib⁹ muscipulis tam rarum et
difficile est. nō multum piculosum est. Est om̄ino. S̄ audi illustri⁹
Seneca contra hoc piculum sanum cōsiliū. Omnia inquit illa nobis
accedant non hereant. vt si auferant⁹ sine vlla nostri laceratōe di-
scendant. Utamur illis nō gloriemur. et utamur p̄te tanq̄ depositis
apud nos. hec ille.

XVI. CONSIDERATIO.

Sextadecima puella sic ait. O homo ad spernendū diuitias mo-
ueat te q̄ hec cause p̄pter quas forsitan appetunt⁹ nō sunt ad
mouendum satis digne. Forte em̄ diuitias appetis ad vitandum la-
bozem et dolozem. Forte diuitias appetis ad cōsequendum cōmodi-
tatem. Forte diuitias appetis ad fugandū paup̄tatem. Forte diui-
tias appetis p̄pter tuum heredem. Forte diuitias appetis vt p̄ eas
domin⁹ existas. Forte diuitias appetis vt magnam comitiuam ha-
beas. Forte diuitias appetis vt p̄ eas regnum obtineas. Forte di-
uitias appetis tanq̄ cōsistentes in reb⁹ p̄ciosis. Deniqz forte di-
uitias appetis tanq̄ alias cōsistentes si nō in p̄ciosis. tñ in rebus
bonis. S̄ quid. Profecto quacunqz harum causarū ad appetendū
diuitias mouearis illustriū viroz̄ auctoritatib⁹ errare cōuinceris.
Vis scire q̄ tu erras. si diuitias appetis ad vitandū labozem et do-
lozem. Audi de labore patrem clareuallis. Sudat inquit paup̄ for-
ris in ope. s̄ nunquit min⁹ anxie diues int⁹ in sua cogitatione la-
borat. De dolore quoqz audi illustrem senecam de diuite loquen-
tem. Iste inquit quem tu felicem admirantib⁹ credis sepe dolet. se-
pe suspirat. Vis scire q̄ tu erras si diuitias appetis ad cōsequendū
cōmoditatem. Audi quid jobes os aureū circa hoc sentiat. Nulla ē
inquit diuitiarum commoditas anima patiente penuriam nec lesio
paup̄tatis anima diuitijs affluente. Vis scire q̄ tu erras si diuitias
appetis ad fugandū paup̄tatem. Audi quid circa hoc sentiat illu-
stris seneca. Si inquit ad naturam viues nunq̄ eris paup̄. si ad opi-
nionem nunq̄ eris diues. exiguu⁹ natura desiderat opinio immen-
su⁹. hec ille. cui et cōcordat de natura illa Boetiana cōsolatrix. Pau-
cis inquit minimisqz cōtenta est natura. Audi quoqz et magnum pa-
trez augustinū. Turū inquit ampli⁹ cruciat⁹ apud quē largi⁹ fuerit

A 9

aurum amanti se nihil de sua possessione permittit. refundit ei reatum suum cui usum negat. Audi etiam johannem os aureum. Si inquit ditescerentis iudicium est nullius egere et pauperescentis indigere palam est quod magis esse pauperem. facit magis ditescere. Facilius enim quis in paupertate quam in diuitiis opes contemnet. neque enim talis est ambitus ut per magis habere. sedetur. sed per hoc consuevit magis accendi. sicut ignis quando suscipit escam. que autem mala videntur esse inopie coia sunt. que vero diuitiarum propria sunt earum.

Hec ille johannes. Vis scire ulterius quod tu erras. si diuitias appetis propter tuum heredem. Audi illustrem Senecam. Quanta inquit dementia est heredis sui res procurare et sibi omnia negare. magna enim hereditas ex amico inimicum facit. plus enim gaudebit morte tua quo plus accepit. Vis scire quod tu erras si diuitias appetis ut per eas dominus existas. Audi itidem Senecam illustrem. Iste inquit quem dominum existimas pecunie locus est. multa habet. ignoras utrum avarus an prodigus. si prodigus non habet. si avarus non habet. hec ille. ex hoc et tu considera quale tibi dominium diuitie conferent si cor tuum vel archa locus pecunie esset. vel enim non haberes dominium si avarus. vel non duraret dominium si esses prodigus. Vis scire quod tu erras si diuitias appetis ut comitiuam magnam habeas. Audi rursus predictum illustrem de diuitie loquentem. Iste inquit quem tu felicem admirantibus credis multi illum comitantur. melius musce sequuntur. cadauera lupi. frumenta formice. predam sequitur ista turba non hominem. Vis scire quod tu erras si diuitias appetis. ut per eas regnum obtineas. Audi itidem Senecam fabricius inquit pigri regis aurum repulit maiusque regno iudicauit. regias opes posse detemere. Audi quoque et alexandri regis preceptores aristotilem loquor. O inquit alexander noli appetere quod est corruptibile et transitorium et quod oportet te cito relinquere. para diuitias incorruptibiles. Vitam immutabilem. regnum eternum. durabilitatem gloriosam. hec ille. Vis denique scire quod tu erras si diuitias appetis tanquam consistentes in rebus tuis et preciosis. Audi patres clareuallis. Eilij inquit ad adam genitorem ambiciosum et avarum. audite quid vobis cum terrenis diuitiis et gloria temporalis que nec vere nec vestre sunt. Aurum et argentum nonne terra rubea est et alba. quam solus hominum error facit aut magis reputat preciosam. Denique si vestra sunt hec. tollite ea vobiscum sed homo cum interierit non sumet omnia. Vere ergo diuitie non opes sed virtutes sunt quas secum conscientia portat ut in eternum diues fiat. Hec ille pater. Sed et audi illum psidorum. Apud antiquos inquit prior eris quam ferri cognitus usus esse. quippe prius profundeabant terram. esse certamina belli gerebant. eratque in precio magis esse. Aurum vero et argentum propter inutilitatem

reiciebantur nunc verſauice iacet es . aurum ſummo ceſſit honori .
Sic voluenda etas dmutat tpa rerum et qd etiam precio fit deni-
 qz honori nullo **R**urſum de precioſitate diuitiaz . **A**udi boetiane
 dſolatricis claram ſententiam etiam ſuperi⁹ tactaz . **D**iuitie inquit
 ne vel veſtra vel ſui natura precioſe ſunt . **Q**uid eaz poti⁹ . **A**urum
 ne ac viſ egeſta pecunie . **A**tqz hoc effundendo magis q̄ coacer-
 uando meli⁹ nitent . **S**iquidem auaricia ſemp odioſos claros lar-
 gitas facit . **Q**uod ſi manere apud quenq̄ nō potest qd transfertur
 in altez . tunc eſt precioſa pecunia cum translata in alios largien-
 di uſu deſinit poſſideri . **A**t eadem ſi apud vnū quanta eſt ubiqz gē-
 tium congerat ceteros ſui inopes fecerit . et vox quidē tota pari-
 ter multozum replet auditū . veſtre vero diuitie niſi dminute in plu-
 res tranſire non poſſunt . **Q**d cum factum eſt paupes neceſſe eſt fa-
 ciant quos relinquit . **O** ergo anguſtas inopesqz diuitias quas nec
 habere totas plurib⁹ licet et ad quemlibet ſine ceteroz⁹ pauprate
 non veniunt . hec illa . **D**oſtremo p̄ſus erras ſi diuitias appetis tā
 q̄ dſiſtentes in reb⁹ bonis . **H**oc em̄ illuſtris **S**enece ſermone pul-
 cerrimo improbat⁹ cuius verba et ſententiam ſozoz mea ſuperi⁹ fi-
 deliter recitauit .

¶ Capitulum ſecundū d̄tinens cōſolationes ſuper carentia lucri
 temporalis .

Secundo poſt premiſſa ad dñam dſolatricem ſupradi-
 ctam acceſſit et ali⁹ triftis de carentia lucri t̄p̄alis ḡ-
 uiter conquerendo . **A**t illa eidem p̄ cōſolatione du-
 as de ſuis puellis aſſignauit .

I. CONSIDERATIO.

Prima puella ad predictum triftem ſic ait . **D**ic queſo mihi cur
 triftaris de carentia lucri temporalis . **D**ices forte . qz lucrando
 acquiruntur diuitie que leticiam dferunt vel ſaltem egeſtatem ex-
 cludūt . **S**z tu frater p̄batiſ viris et exp̄tiorib⁹ crede . p̄p̄ie quoqz
 experientie et intelliges p̄culdubio te erraſſe . **P**rocedat primo in
 medium magn⁹ pater auguſtin⁹ . et audiat⁹ quid dicat . **C**ū inquit
 acquiruntur diuitie falſam leticiam tribuunt . et cum perduntur ve-
 ram trifticiam . iſtas diuitias iniuſtum eſt putare diuitias que non
 auferunt egeſtatem . tantum enim vnusquiſqz ardebit auaricie quā-
 tum magis eas diligens maiozes habuerit . quomodo ergo ſunt di-
 uitie quibus creſcentibus creſcit inopia . que amatoribus ſuis q̄n-
 tum fuerint ampliozes non afferant ſocietatem ſed inflant cupidi-
 tatem . **V**nde bene quidam ſapiens dixit . **C**reſcit amor numi quan-
 tum ipſa pecunia creſcit . cum pecunia enim incrementum recipit .
 rabies cupiditatis augetur . **H**ec magnus pater . **S**ed quid ſequit⁹ .
Sequelā rei hui⁹ dſidera ex dicto p̄ris clareuallis . **D**iuitiaz inq̄t
 amor iſaciabil . lōge āpli⁹ dſiderio torquet aiaz q̄ refrigeret uſu
 ſuo utpote q̄z acq̄ſitō laboris poſſeſſio timozis amiſſio plea doloris

19

hec ille pater. Sed et mercatorum qui lucrari querunt propria experientia idē docet. his nihilominus adhuc libet adicere verbum ipsius senece. Quid inquit refert quantum illi in archa quantum in horreis iaceat. si etiam alieno inbiat si non quesita. sed querenda computat. non enim pauper est qui minus habet. sed qui plus cupit nec qui plus habet sed qui minus cupit diues est. Concordat huic cyeronis sententia. Egens inquit eque est is qui non satis habet. et is cui satis nihil esse potest.

II. CONSIDERATIO.

Secunda puella sic ait. O karissime nescis quod lucrari operis negotiationis est quam plerisque constat esse interdictam quibus periculo multo melius est lucro carere quam ipsam negotiationem exercere. Vis scire quare. Ecce negotiatores non paucioribus quam paulus patet periculis. Quibus inquit. De defecto periculis fluminum. periculis latronum. periculis in ciuitate. periculis in solitudine. periculis in mari. periculis in falsis fratribus scilicet in sociis vie se tradentibus. Suntque et in labore et erumna. in vigilijs multis. in fame. et siti. in ieiunijs multis. in frigore. et nuditate. sed et pericula inferni inueniunt eos. Nempe teste ihu filio syrach. Difficile exiit negotiatio a negligentia. et sequitur iter medium emptionis et venditionis angustabitur peccatis. Sed quid prodest homini si lucretur uniuersum mundum. anime autem sue detrimentum pauatur. aut quam dabit homo commutationem pro anima sua. Lucra itaque que vix unquam sine peccato fieri consueuerunt nonne spernenda sunt tibi exemplo apostoli tanquam vilia. Audi ipsum apostolum. que inquit mihi fuerunt lucra hec arbitratus sum propter christum detrimenta. propter quem detrimentum omnia feci et arbitror ut stercoza ut christum lucrificem.

Capitulum tertium continens consolationes super pecunie vel aliarum rerum temporalium perditione spoliatioe siue quocumque danorum illatione.

Tercio post premissa ad dominam consolatricem sepedictam accessit et alius tristis propter materiam premissi capituli perturbatus querens ab ea consolari. Cui illa huius rei gratia mox de suis puellis septem deputauit.

I. CONSIDERATIO.

Prima puella sic ait. O homo qui de perditione tristaris. Dic queso mihi quid perdidisti. Eorum enim res illas quarum deploras amissionem. non semper habuisti. Nunquid statum perditum semper habuisti. Nunquid officium perditum semper habuisti. Nunquid uxorem vel maritum aut talem vel talem amicum semper habuisti. Nunquid talem domum castrum vel villam aut tales possessiones semper habuisti. Certe non. et quia non. hoc ipsum te poterit consolari. Audi egregium patrem greg. Magna inquit consolatio in rerum amissionem illa tempore ad mentem

intuetur qd aliquā illa nō habuit dolorem tpet qd amisit.

II. CONSIDERATIO.

Secūda puella sic ait. hō bone si nō bōa tuo sunt iudicō quoz pditio te pturbat. cur gō querularis. cū nulla tibi cā sit querulandi. Si vero bona iudices. sunt extra te pculdubio te maiores detriariū iudicātes. Audi senecā illū illustre. Stilbon inquit capta patria amissis liberis. amissa vxoze. cū ex incēdio publico solus et tñ beat⁹ exiret interrogāti demetrio. nūquit oīa pdidissz rñdit. Nihil inqt pdidi. oīa mea mecū sunt iusticia. virtus. pzudentia. nihil em bonū putare potuit qd eripi possz. Audi et aliū referētē dñmi le Valeriū maximū loquoz. Byas inquit cū patriā ei⁹ hostes inuaderent oīm p̄ciosaz rez pondere onustis fugientib⁹ interrogat⁹ quid ita nihil ex bonis suis secū ferret. Ego certe inquit bona mea omnia mecū porto. pectore em illa gestabat. nō humeris. nō oculis videnda alias visenda sed aio estimāda que domicilio mentis iclusa nec mortaliū nec deoz manib⁹ labefactari queunt. et ut manentib⁹ p̄sto sunt. ita fugientes nō deserūt. Audi rursuz et archianastitez ambrosiū. Nō sunt inquit bona hominis que secū ferre n̄ p̄t

III. CONSIDERATIO.

Tercia puella sic ait. Nescis hō qd multū est auar⁹ cui de⁹ non sufficit. Sicut igit⁹ auar⁹ merito p̄t d̄ sua auaricia verecūdari maxime qñ scit⁹. Ita et bon⁹ hō merito verecūdari possz p̄sertim coram boīs si tanq̄ deo nō d̄tenti. ac p̄ dñs auari turbatōz ei⁹ aduenteret ex rez tpaliū amissioe. esset em signū qd nō deū pure diligeret. Oīs quippe dolor venit ex amore. dolor itaqz de tpalis alic⁹ amissioe ex eisdē venit tpalis amore. Bon⁹ igit⁹ hō de amissione tpaliū nunq̄ d̄queri seu turbari. s̄ hoc debz d̄queri qd d̄queri⁹ et amissiois cā tpalium. adhuc in se turbatōz expit⁹. quēadmodū hō qui nōduz est celestis s̄ terren⁹. Nunqt nō ita. p̄fecto sic. Nepe ignis in sua spha calidissim⁹ corpi celesti immediate d̄iūct⁹ est sub eo existēs sine medio. et tñ nequaq̄ tangit phisice ipsum celum. quomō ergo sperabit hō vel audet p̄tendere qd ip̄e de numero sit celestū. hoim seu bonozum si cor suum adhuc tangitur amissione rerum tpalium tam paruarum

III. CONSIDERATIO.

Quartā puella sic ait. Amice karissime. Tu de pecuniāz doles pdicione seu ablatōe. s̄ poti⁹ ganderes qm cū eis l̄ in anima p̄ire potuisses. Audi illustrem Senecā. Oīa inquit pdidisti cū omib⁹ p̄ire potuisti. noli d̄queri qd incideris. gaude qd euaseris. qui se habet. nihil pdidit. h̄ ille. Vñ ergo doles. de pditōne si nichil perdidisti quemadmodū hic supponit. S̄m curus sententiā nullum veruz damnū incurristi. sic em ait. vir iste illustris. Nihil pdit qui se habet. circūspice ista que cū plurimis lacrimis amittim⁹. scias nō damnū in h̄ijs esse molestū. s̄ opinionē damni. pecuniā minozē habebis. nempe et molestiam. gratiam minozem. nempe et inuidiam

minorem scz etiam habebis.

V. CONSIDERATIO

Quinta puella sic ait. **O** karissime de perditione tristaris. gaude quod inter perditum te ipsum non inuenis. sed illa potius forte quibus cruciaberis. Audi illustrem senecam. Pecuniam inquit perdidisti. fortassis te illa perdidisti. pecuniam perdidisti. o te felicem si cum illa auariciam perdidisti. Sed si manet illa apud te. es tanto felicitior quo tanto malo subducta est materia. omnia perdidisti. sed cum omnibus perire potuisti. cogitas quod perdidideris. sed non quod euaseris. hec ille illustris. Sed nonne est melius pecuniam vel alia temporalia et cum illis etiam auariciam perdidisse quam in periculo perditionis sui ipsius mansisse. Audi ad hoc et alia verba illustris eiusdem. pecuniam inquit perdidisti et illa quam multos. eris nunc in via expeditior. domi tutior. exonerauit te fortuna si intelligis et tutiore posuit loco. damnum putas. remedium est. defles miserum te. clamitas quod operibus excussus es. tuo vitio ista tibi iactura tam tristis est. non tam moleste ferres. si tanquam perditurus habuisses.

VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella sic ait. **O** amice si damnum consideras tanquam malum et inde tristaris mox ut consolens considerationem adicias. quod per tempore damnum dominus ad bonum cogit restante venerando volumine decretorum. quod quidem volumen insuper contestatur quod piissimi rectores reputantur qui in graui scelere damnorum ammonitionibus ad bonum redire cogunt. quod profecto bonum habere multo est melius quam damno carere. **O** igitur felix damnum quod conuertitur in bonum. nempe ex hoc et ipsam sortiri rationem boni non est dubium. **S**cias insuper pro certo damnum et incommodum sine commodo non esse. Nimirum sicut sanctos et philosophos non est dare purum malum. Ita nec est dare in temporalibus purum damnum. Si itaque centum marcas auri perdidisti memor esto scripture que sic dicit. In die malorum ne immemor sis bonorum. Vnde si tristaris de perditione totius auri. de bono consolens quod secutum est inde vel quod etiam esto quod te lateat inde poterit sequi. cum enim dictum malum non sit purum. cogita hoc vel implicite pro meliori tuo factum esse. Vtique pro meliori. quia pro merito vite eterne per virtutem patientie circa materiam perditionis exercende. quo quidem merito et exercitio multos homines oportet carere. Rursum consolens in bono quodcumque sit illud quod deus intendit in illa perditione. nimirum talis est dei providentia quod non sineret fieri malum nisi inde eliceret bonum. Denique consolens in bono quod perditio totius auri supponit. quid enim habes quod non accepisti. supponit ergo dei donum a quo accepisti illud auxilium quod donum erat diuine dilectionis

signū utiq; existēs adhuc desolatoriū. quēadmodum si rex militem
 ex magna amicitia secū vestiret v̄l sibi anulū suū daret. quā vestē
 vel anulum mox fur subtraheret. nequaquā miles tantū tristaretur
 de furto quantum actu esset desolatus de dono regis p̄terito. utpote
 presenti atq; durabili fauoris ei⁹ signo. **V**erū si p̄tem puta de cē
 tum marcis. xl. p̄didisti. memor sis bonorū. i. residuorū. lx. quas re
 tinuisti. **S**i enim de. xl. perditis tantummod cogitares conuertē
 do te ad damnum de ipso ymaginando. et quasi cum damno mutu
 um habendo colloquium turbari et desolari te forsitan oporteret
Si vero ad. lx. adhuc habita te conuerteres et a. xl. te auerteres.
 q̄i eis nō facies. s; tergū p̄bendo. ymaginādo scilicet de. lx. tantum
 et quasi cū ip̄is mutuū habendo colloquiū. cām desolatiōis haberes
 hautdubiū. **P**referam cogitando q̄ multa milia hoīm sunt quorū
 singuli si marcas auri v̄l argenti. lx. quot tu habes etiā haberent.
 multum desolarent et se p̄pter illas dominos reputarēt. **P**ostremo
 cogitare et deo poteris merito regratiari. q̄ amissū qd̄ tanq̄ mutu
 um ab eo accepas tanto tpe ab ip̄o habuisti. et q̄ totū nō abstulit
 s; magnā p̄tē tibi dimisit. **V**ide h̄ in simili. **S**i q̄s em̄ tibi tunicā cur
 setum et palliū dcessisset et palliū reb̄re vellet. multū de hoc gau
 dere et ei ob hoc regratiari haberes q̄ in magno frigore et c̄tra il
 lud tunicaz tibi et cursetū reliquiss; **VII. CONSIDERA.**

Sextima puella sic ait **C**ur hō de dāno tā dquereris utpote ma
 gnanimo dissimilis. **V**ilissima em̄ quedā sunt in quib⁹ damni
 ficari videris cū tñ p̄prie nō possis. **I**lla nāq; n̄ sunt tua que si vsur
 paueris nociua sunt et vilia. **S**ūt aut̄ et quedā alia que tua sunt. s.
 quarundā copie rex in quib⁹ si sapienter te habueris nullatenus
 damnificaberis. s; magis damnificare te volentes deridebis. **V**is
 scire q̄ sint horū prima. **P**rofecto aurū et argētū et vniuersaliter pe
 cunia. **Q**uē em̄ hec nō sint tua. de quarū tibi p̄sequens tanq̄ alie
 narum a te rex p̄ditione tristandū nō est. hoc soror mea p̄ri⁹ dilu
 cide p̄docebat. **Q**uē hec etiā sint nociua utpote respectu dei homi
 nis impeditiua. de hoc audi venerabilem jeronimū de clerico sic
 loquentē. **S**i inquit aurū. si argentū. si possessiones. si vanā suppel
 lectilem habuerit cū istis p̄tib⁹ dñs nō digna fieri p̄s ei⁹. **Q**uē hec
 etiam sint vilia. testat̄ illustis seneca. **D**ivicias inq̄ putas aurum
 et argentū. ludibria sunt fortune qui et alibi sic dicit. **D**ecuniā ha
 bueris necesse ē ut teip̄z aut pecuniā vilē hēas. ecce dicit ut teip̄m
 puta si tibi dñetur. dicit aut pecuniā puta si sibi dñeris. dicēte ip̄o
Seneca. **D**ecunia si uti scias ancilla est. si nescias dñā. **P**orro que
 secūda sint p̄missorū. vis hoc scire testimonio fidedigno. **A**udi **B**oe
 tianā desolatricē ip̄m illustrē boetiū sic d̄ numeroso quodā pessimo
 rū exercitu. d̄ q̄ alias facta ē mētio alloquētē. **Q**ui inq̄ supple ex
 ercitu si qñq; c̄tra nos actē struēs valēti⁹ icubuerit. n̄ra q̄dē dux
 copias suas i arcē trahit. illi v̄o c̄ca diripiēdas iuitiles sarcinulas

occupant. at nos desup irridem⁹ vilissima re² queq³ rapientes se
curi toti⁹ furiosi cumule⁹. eo q³ vallo muniti q^o grassanti stulticie
aspirare fas non fit. hec illa.

Capitulum quartum continens consolaciones super rerum in terris
amatarum ablatione seu priuatione.

Quarto post premissa ad dñam consolatricem sepius me
moratam accessit et ali⁹ tristis de reruz in terris ama
tarum priuatione turbatus querens per eam consolari.
Et illa sibi opatiēs ad consolatoz ei⁹ duas de suis puel
lis satis pdoneas dputauit I. CONSIDERAT.

Prima puella sic ait. Cur hō ex hoc tristaris q³ rebus priuariis
amatis in terris. puta forsan auro et argento aut terreno the
sauro. Siquidem p amorem res amate ipsi amanti quodamō incorp
porantur. et nōne in magnū piculum. Nimirum harenosi multum
cruciant² p harenā sibi incorporataz. S³ quid. Certe p philonem do
ctissimū. Omne aurum harenē opat². Nec putet quis q³ harena talis
cum minozi difficultate q³ harena alia ab eo cui p amorē incorpo
rata est eici valeat s³ magis quasi p fiscum frequenter sic adheret
q³ nō sine amātis laceratione discedit. Rursum quis nō de luto sibi
incorporato se gauderet euacuari. p̄sertim de hūano stercore. maxi
me ingrossato et indurato qd intolerabilē induceret visce² lacer
ationem. S³ quid. Profecto s³m p̄dictū philonē lutū estimabitur
argentū qd nec s³m apostolū stercoz opationē euadit. ubi vniuers
saliter de lucris que sunt sine xpo sic dicit. p̄pter quē scz xpm detri
mentum inquit oia feci et arbitroz vt stercoza. et nōne hec ingrossa
ta et indurata internoz visce² lacerationē inducūt. qñ scz visce
ra misericordie omouēt² et tñ a dictis stercozib⁹ p̄pter grossicie eo
rū et duriciā n̄ euacuātur. nimirū quāto illa maiora sunt. tanto ma
gis difficulter ab homine sepant². II. CONSIDERATIO.

Secunda puella sic ait. Scias frater q³ rerum ablatio seu priua
tio in terris amataz magnū fructum parit. hoc nempe sub me
thaphora ipe saluator innuebat cum dicebat. Om̄em palmitē i me
nō ferentē fructū tollet eū. et om̄ez qui fert fructum purgabit vt
fructum pl⁹ afferat. Purgabit inquit pater me⁹ p̄scindendo scz il
la que fructū nō portāt vt vinea magis fructificet. S³ quid vinea
Profecto p vineā cor hūanum ap̄te intelligit². sicut em̄ humor tot
tam facit fructificatōz vinee vl arboris. ita et amor totā fructifi
catōz cordis et sicut vimator a vinea sua solet rescindere exteriora
quedā supflua ad hoc q³ humor remaneat apud ramos qui p fru
ctū reseruant². Ita celestis pater qui agricola est manu sue potens
cultro discretōis ad magnū hoīs bonū et fructū bono² opum
rescindit hoc p̄sepe qd homo nimis amabat in hoc mundo. vel ista
exteriora priuādo eis ad hūc finē vt humor cordis tui se retrahat
infra terminos p̄rios se restringat. de⁹ em̄ nō vult q³ tui amores.

ab eo nimis se elongent. presertim ad terrena. Vult pfecto qd hō iam celestis fact⁹ deum pure diligens et que sursum sunt sapiens minimam curam habeat de his que super terram. Demum sancti vi ri reb⁹ amatis etiā licitis se puiare solent. Audi egregium verbuz gregorij. Habent inquit sancti hoc pprium nam vt sp ab illicitis longe sint a se plerumqz licita abscidunt.

Capitulum quintum dānens dōlationes super penuria et ne cessarioz in victu et vestitu indigentia.

Quinto post premissa ad dñam dōlatricem prefataz ac cessit et ali⁹ tristis querens super materia premissi cap iculi consolari cui illa p consolatione duas de suis puellis adiunxit. **I. CONSIDERATIO**

Prima puella sic ait. O homo non turberis de penuria que pre cedit. habebis em manna qd succedit. an non spandum est hō christicolis. qm de populo israhelitico simile reperitur cui in deu tronomio dictum esse scriptura dmemorat. Afflixit te inquit penu ria et dedit tibi cibum manna et sequitur. domin⁹ de⁹ tu⁹ introdu cet te in terram bonam terram frumenti ac vinearum in qua ficus et malogranata et oliueta nascunt⁹. terrā olei ac mellis vbi absqz penuria comedes panem tuum. et rerum omnium abundantia per fruens. Sz dices forte. Nunquit istud implebitur in futuro tantū modo vel etiā in presenti. Scias q implebitur in futuro si nō for maliter in rebus iam expressis tamen quantum ad potentias superi ozes nedum equiuallenter sz supereminenter. quantum aut ad potē tias sensitiuas si non per immutationē a rebus ipsis factam. tamē impleri poterit p species influxas put liber quidaz de delicijs pa radisi manifestat. Rursus qd pmittit⁹ implebit⁹ etiā in presenti vel per maiore q res ille expresse dferant delectationē fruct⁹ spūalis vel equiuallēter siue p species miraculose cibis appositas. quēad moduz virgo beatissima legit⁹ paupm fratru scutellis pulueres de lectabiles imisisse. siue in augmēto appetitus grosso pane et aqua sumptis pl⁹ nature paupm dferētis q diuitib⁹ pmissa omnia i sua dferant forma nō habentib⁹ tam intensuz appetituz. Ita q hoc qd amittitur in victualib⁹. recuperat⁹ in augmento siue auiditate ap petit⁹. Deniqz ad min⁹ impletur p sustentatōis necessitate etiā si nō aliter in hac vita. Sane h⁹ rei impletōez is sperare h⁹ qui vice uersa implet dei voluntatem. cui⁹ executionē xpc sibi p cibo depu tat. me⁹ inquit cib⁹ est vt faciam voluntatem ei⁹ qui misit me. qui ergo sibi in hoc cibo dcommunicant tanq serui domestici scientes et i plentes voluntatē dñi sui. nō est mixt si illis impletur qd de victu premittit⁹ et pmittit⁹. De talib⁹ quippe seruis dei i dparōe ad ali os qui dei voluntatē implere nō curant loqui videt⁹ dñs p filium amos. Ecce inquit serui mei dmedēt et vos esuriētis. ecce serui mei bibent et vos siciētis. Ecce serui mei letabunt⁹ et vos dfundemini

omni fin

19
ecce s̄m mei laudabunt p̄ exultatione cordis. et vos clamabitis p̄
dolore cordis et p̄ d̄tritione spiritus ululabitis.

II. CONSIDERATIO.

Secunda puella sic ait. **O** frater bone cur de penuria seu victus
et vestitus indigentia d̄tristaris. Nescis hoc esse d̄tra te et tibi
similes q̄d ip̄e saluator x̄pc in illa veridica euāgelij h̄istoria dixit
se fert. Ne inquit solliciti sitis anime vestre quid manducetis. nec
corpi vestro quid induamini. Nonne anima vestra plus est q̄ esca
et corp⁹ vestrum pl⁹ q̄ vestimentum. Respicite volatilia celi non
ferunt neq; metunt neq; d̄gregāt in horrea et pater noster celestis
pascit ea. Nonne vos magis pluris estis illis. et de vestimentis q̄d
solliciti estis d̄siderate lilia agri quomō crescunt. nō laborant neq;
q̄ nent. dico aut vobis qm̄ nec salomō in omni gloria sua coopt⁹
est sicut vnū ex istis. Si aut fenum agri q̄d hodie est et cras in cli-
banum mittit⁹ de⁹ sic vestit. quanto magis vos modice fidei. Noli
te igitur solliciti esse d̄ntes quid māducabim⁹ et quid bibem⁹ aut
quo operiemur. sicut em̄ pater vester qz his omnib⁹ indigetis. queri
te ergo primum regnū dei et iusticiam ei⁹ et hec omnia adicientur
vobis. hec ip̄e saluator. S; johannes os aureū ei⁹ q̄d dictū est de
animalib⁹ hanc reddit rationē. Aialia iquit fecit de⁹ p̄pter homi-
nem. hominez p̄pter seipm̄. si ergo animalib⁹ ministrat p̄pter homi-
nem quomō hominib⁹ nō ministrabit p̄pter seipsum. hec ille johā-
nes.

**Capitulum sextum d̄tinens d̄solationes super consilij ipsius
christi impletione de rerum tpalium abdicatōne et relictione.**

Sexto post premissa ad dominā d̄solatricez p̄ncipalē
accessit et ali⁹ tristis ei similis cui habēti multas pos-
siones dictū est. vende omnia que habes et da pau-
perib⁹. p̄ ipsi⁹ igit⁹ tristis d̄solatōe d̄nā p̄dicta sex
de suis puellis ei adiūxit **I. CONSIDERATIO**

Prima puella sic ait. **O** hō qui p̄missaz ob causam tristaris. tu
posses merito tanq̄ imperfect⁹ de difficultate dicte abdicati-
onis erubescere. p̄fectis em̄ nequaq̄ est difficile. Audi magnū pa-
trem augustinuz. Qui inquit celestis vite dulcedinem in quantum
possibilitas admiserit p̄fecte cognouerit. ea q̄ in terris amauerat
libēter cuncta derelinquit. in d̄patione ei⁹ vilescūt omnia. deserit
habita. d̄gregata disp̄git. inardescit in celestib⁹ anim⁹ nihil i ter-
ris libet deforme. d̄spicit⁹ quidquid de terrene rei placebat sp̄e. qz
sola p̄ciosa margarite claritas fulget in mēte. hec magn⁹ pater.
qui p̄ margaritam p̄ciosam videt⁹ intelligere vitā d̄templatiūz
et p̄ eius claritatem in mente fulgentē clarā in d̄templando d̄gni-
tōz celestiu sup̄ terrēa excellētā declarātē **II. CONSIDERATIO.**

Secunda puella sic ait. **O** amice de abdicatō tpalia nequaq̄ for-
te tristis esses si quantū valeret abdicatio p̄fecte cognosceres

1

Ecce em̄ ut inter innumera pauca enumerem valet ad habendū in hac vita liberū aīm. valet ad pueniendū cū xp̄o ad celestia nō motu tardiore s̄z quasi p̄ volatū citissimū. valet ad luctandū et vincendum dyabolū. valet ōtra amorē tp̄aliū piculosum. **V**is scire q̄ p̄ dicta abdicatō valeat ad reddendum hominem deo non dignum. **A**udi illustrem **Senecā**. **N**emo inquit est deo dign⁹ q̄ qui opes cōtemnit quaz̄ possessionez non tibi interdico s̄z efficere volo ut illas intrepide possideas. **h̄ ille**. **V**is scire q̄ dicta abdicatō valeat ad habendū in hac vita liberū animū. **A**udi egregiū verbū gregoriij. **S**iquis inquit semel a dñatōe desiderioz̄ tp̄aliū colla metis excusserit quadā etiā iā in hac vita libertate p̄fruit⁹ dū multo desiderio felicitatis afficit⁹ nullo aduersitatis terroze coartat⁹. **h̄ greg.** **V**is scire q̄ valeat ad puniendū cū xp̄o ad celestia quasi p̄ volatuz̄ citissimū. **A**udi jeronimū venerabilē. **A**postolici inquit fastigij perfecteqz̄ virtutis est om̄ia simul vendere et paupib⁹ erogare. et sic expeditū cū xp̄o ad celestia euolare. **h̄ ille**. **V**is scire q̄ valeat ad luctandū et vincendū dyabolū. **A**udi rursus egregium doctozem greg. **A**d se inquit venientib⁹ dñs p̄cepit ut renūciem⁹ nostris. qz̄ qui ad fidei agonē venim⁹ luctamē ōtra malignos spūs sumimus nihil aut̄ maligni spūs possidēt in hoc mundo p̄p̄iū. nudi ergo cū nudo luctari debem⁹. nā si vestit⁹ quisqz̄ cū nudo luctatur citius ad terram deicit⁹ qui h̄z vñ teneat⁹. quid em̄ sunt terrena om̄ia nisi corporis indumenta. qui ḡo ōtra dyabolū ad certamen p̄erat vestimenta abiciat ne subcumbat. **h̄ gregozij**. et bñ quidē dicit. quid sunt terrena om̄ia nisi corpis indumenta eo q̄ p̄ oppositū de nihil terrenoz̄ possidente dicitur q̄ sit nud⁹. claz̄ aut̄ est q̄ cōsult⁹ est luctā que vitari nō potest fieri p̄ nudum q̄ dictis retentis vestib⁹ teneri p̄ eas et deici p̄ hostem crudelissimū. **V**is deniqz̄ scire q̄ dicta abdicatō valet ōtra amorē tp̄aliuz̄ piculosum. **A**udi patrem clareuallis. **E**cce nos reliquimus oia zc̄. **O**ia nō tm̄ possessiones s̄z etiāz̄ cupiditates. pl⁹ em̄ mundi cōcupiscentia q̄ substantia nocet et hec fugiendaz̄. cā diuitiaz̄ p̄cipua est q̄ aut vix aut nunq̄ sine amore valeant possideri. facile em̄ cor humanū omib⁹ que frequentat adheret. **h̄ ille pater**. **S**z q̄ sit piculosuz̄ corde diuitijs seu temporalib⁹ quib⁹ vis adherere p̄ neptem meam superi⁹ audiui. **h̄** et nunc quoqz̄ audias q̄ non est modicum periculuz̄ cor humanum luto adherere aut stercozib⁹ cōmisceri. **Q**uocirca memorare q̄ s̄m sapientem tanq̄ lutuz̄ estimabi⁹ argentū. et q̄ dixit apostolus detrimentum omnia feci et arbitroz̄ ut stercoza.

III. CONSIDERATIO.

Qercia p̄nella sic ait. **C**redo amice q̄ temporalia abdicare non esset tibi graue. si graue tibi non esset pauperem esse

A 9

Huic quidē sermōi deoradat illustris seneca piter innuit expto n̄ esse graue paupem. Ecce inquit securi⁹ diuitias eicim⁹ si expti fuerim⁹. q̄ nō sit graue paupes esse. hec seneca. Qui rursuz alibi. Daupertas inquit mihi grauis est. immo tu paupertati. n̄ est in paupertate vitiū sed in paupe. paupes si paup tibi videris. Nec itez ille homo gentilis. vt quid ergo xpian⁹ adhereret diuitijs. Eozte dices osiliū de abdicando tpalia mea ideo abhooreo qz osiliū illud si implerem meipm occidere p famem et deū temptare timerez. Sz qz hac in re multū erres claris patet testimonijs. Audi jeronimuz venerabilem. Daupertatem inquit times. sz beatos paupes xps appellat de cibo cogitas. sz fides famā non timet. h̄ jeronim⁹. Sz et p̄s ait. facta cogitatū tuū i dño et ip̄e te enutriet. Audi quoqz et thomam aquinensem licet inquit ille qui dat omnia p̄ofter xpm subtrahat sibi aliqd osiliū vite. nō tñ ome. qz adhuc manet ei auxiliuz diuine puidētie que ei in necessarijs nō deerit et fidelū deuotio. Nec ille thomas. Qui rursuz sic dicit. Ille q̄ dimittit oia p̄pter christum nō se exponit fami que interimat. qz nunq̄ a deo ita deseritur qz fame moriat⁹ qd̄ patet hebreos ultimo sup illd. nō te deseraz ne qz derelinquā. glo. ne forte diceret quid facturi erim⁹ si suffragia nobis necessaria defecerint. Protin⁹ subdit osolatōz adhibens testimonium de libro ihesu nane. nō te deseram quin dem necessaria neqz derelinquā. derelinqueret⁹ ille qui fame p̄iret. sz hoc non est et infra. hoc aut̄ dicit oī spanti in se sicut josue. h̄ em̄ nobis p̄mittit si in illo spem nostram ponim⁹. nō tenacib⁹. nō cupidis fit ista p̄missio sz spantib⁹ in deo. h̄ thomas. qui etiam subiungit. Ille inquit qui dimissis omnib⁹ p̄pter xpm spez hz vt sustentet⁹ a deo nec p̄sumptuosus est nec temptat deū. tū qz fiduciā debitā d̄ deo hz ex diuina auzitate oceptā. tum qz remanēt fideles deuoti p̄ quos ei satis fieri p̄t et debz. h̄ itez ille. Deniqz audi et magnuz patrem augustinū. Tu inquit xpiano. tu dei seruo. tu bonis opib⁹ dedito tu dño suo caro aliquid existimas defutur⁹. An putas qz qui xpm pascit a christo ip̄e nō pascat⁹. An putas terrena deerunt quib⁹ celestia et diuina tribuuntur. Vñ hec incredula cogitatō. Vñ impia et sacrilega meditatio. h̄ magn⁹ pater. ex cui⁹ auzitate infert thomas aquinensis qz sacrilegū est dicere qz illi qui omnia p̄pter xpm dāt se piculo homicidij omittere

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella sic ait. O hō nescis qz teste scriptura. gloria magna est sequi dñm. sz maior osequi dñm ihm xpm in recōpēsaz omium alioz. Vis ergo scire quo pacto otingat dñm sequi et quo ip̄m osequi. Profecto p̄pter ip̄m dñm oia relinquendo. Audi p̄em clareuallis. Ecce inquit nos reliquim⁹ oia zc. Bñ petre nō ad insipientiam tibi. qz exultauit vt gygas ad currendā viā. nec currentē sequi poterat onerat⁹ nōne vultis omutatio p̄ eo qd̄ sup omia est omia reliquisse. hec ille et certe optime si attenda⁹ quis quez sequi

V

debuerat. immo quem desequi. scz seruū dñm et tm̄ dñm. et si atten-
datur ad quid. s. in recompensam oīm relictōz. Audi venerabilez
jeronimū xp̄c inquit est omnia ut qui ppter xp̄z omia dimiserit vnū
inueniat p omnib⁹ et possit libere clamare ps̄ mea dñs. h̄ jeroni-
m⁹. S̄z forsan inquires qualis pars vel quāta. Certe ps̄ que toti eq̄
pollet ppter qd̄ dixit vnū inueniat p omnib⁹. et de quo dictū no-
uim⁹. In te vno simul omnia habentes. s̄z non oīa in eadē forma s̄z
qd̄ pl⁹ est atqz meli⁹ in supeminētia q̄uis pfectōes simpliciter ni-
hilomin⁹ oīs formaliter sint i eo V. CONSIDERATIO.

Quinta puella sic ait. O amice vellē q̄ tu nosces q̄ sequela xp̄i
adeo solatoria utpote ei⁹ qui solat⁹ nos in omni tribulatio-
ne nostra q̄ nō solū homo ppter eam habet relinquere omia s̄z etiā
liberaliter seipm̄ p tali sequela. Audi patrem clareuallis. Qui in-
quit relinquere disponis omia te quoqz inter relinquēda numera-
re memento. maxime et principaliter abnega temetipsum si deside-
ras sequi eum qui exinaniuit ppter te semetipm̄. h̄ ille pater. Dices
forte cuz petro. Quid ergo erit nobis. Profecto pter pmissa in euā-
gelio. celeste preconium in libro vite scriptum. et signatum. Audi
rursus eundem patrē. zache⁹ inquit certe cui⁹ laus est in euan-
gelio. Dimidium bonoz suoz dedit pauperib⁹. S̄z ecce multos
zacheos hic video qui nihil sibi ex omnib⁹ reliquere. quis mihi scri-
bet hoc de zacheis istis immo d̄ petris istis qui fiducialiter loquū-
tur domino. Ecce nos reliquimus omnia et secuti sum⁹ te. S̄z scri-
ptum est iam in euangelio eterno. in libro vite est scriptuz et signa-
tum. h̄ ille. VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella sic ait. Cur homo p̄ impletionem diuini cōsiliij non
es memor centupli tibi a dño repromissi. Vende inquit dom⁹
omnia que habes et da paupib⁹ et habebis thesauros in celo im-
mo non solū in celo. s̄z etiā in hoc seculo. quippe dñte petro. Ecce
nos reliquimus oīa et secuti sum⁹ te. quid ergo erit nobis. Ihs̄ di-
xit illis. Omnis qui reliquerit domū vel fratres aut sorores aut pa-
trem aut matrē aut uxorem aut filios aut agros ppter nomen meū
centuplū accipiet et vitam eternā possidebit. Ecce dicit centuplū
et forte aliquis cogitabit an tm̄ centuplum et vbi accipiendū. S̄z
huic ali⁹ satisfaciunt euangelista. Nam dño in matheo more fidelis
amici faciente. s. min⁹ dñte et pl⁹ intendente ac in pposito deter-
minatū numez p̄ indeterminato ponente q̄ ip̄e pl⁹ intendat et
vbi scz in hoc mundo declarat i luca. Nemo est inquit q̄ reliquerit
zē. qui non recipiat multo plura in hoc tpe et i futuro seculo vitā
eternam. Vex̄ circa hoz verborū verificationem possz aliquis du-
bitare. Sunt em̄ multi qui aliqua ppter deum reliquerunt. qui nec
centuplū. nec decuplum. nec triplū recepunt. S̄z hac in re est cō-
siderandum q̄ in reb⁹ quas possidet. habet hoc homo aliquid sue
voluntatis et solationis. quib⁹ circumscriptis nō pl⁹ curaret hō

A⁹

de vna re q̄ de alia. nō pl⁹ de auro q̄ de cupro. nō pl⁹ de scarleto
q̄ de griseo panno seu alio rusticano vestimento. **S**i ergo relinqua
tur aliquid in quo posset hō d̄solationē habere aliqualem et deus
det ei nō aliquid eiusdem speciei s̄ solū centuplā d̄solutōz. tunc iā
videtur centuplum habere simpliciter. habet em̄ d̄solutōz in re il
la intentam et hanc centuplicatam vel etiam si det de⁹ centupluz
in valore. s. spiritualia p̄ t̄palib⁹ s̄m sanctos. **S**z istud nō videtur
fatis esse s̄m alteruz euangelistā. **N**empe in marco dicitur. **N**emo ē
qui reliquerit domū aut fratres aut sorozes aut patrem aut matrē
aut filios aut agros p̄pter me qui nō accipiat centies tantū nunc ī
hoc tpe domos et fratres et sorozes et matres et filios et agros
cū p̄secutionib⁹ suis et in futuro seculo vitam eternam. **V**idet^r er
go q̄ p̄mittat^r ei aliquid eiusdem speciei et centies tm̄ ad minus et
nō solū cēties tm̄ d̄solationis v̄l valoris. **Q**uid ergo. videt^r ne fal
sum p̄mitti. **A**bsit. recipit em̄ res eiusdem quodāmō speciei. **N**am si
cut ait mundi sapiens. **A**rtifex facit domū ex domo. domū quidem
in materia exteriori ex domo mentali que est species dom⁹ exteri
oris. sicqz est duplex dom⁹. **R**eliquens ergo domū materialeem li
cet non recipiat centuz domos in esse materiali. p̄t tñ recipe immo
hocipō habet domum in mente in esse spirituali. **D**ices forte sic ha
bet iude⁹ sarracen⁹ aut quātūcunqz mal⁹ xp̄ian⁹. **S**z certe non est
simile. **N**empe dom⁹ in mente infidelis paruz v̄l nihil valet. caret
em̄ tecto caritatis. caritatem aut nō habuero dicit apostol⁹. nihil
mibi p̄dest. in mente vero boni xp̄iani ipō actu quo relinquit do
mum in esse materiali. habet domum in esse intellectuali p̄fectā et
ornatam tecto caritatis vel fundatā in xp̄o a quo aliud fundamē
tum nemo p̄t ponere. ornataz quoqz caritatis rubore purpureo aut
quasi colore aureo. que si ante oculos posset poni videret^r maiorif
decoris q̄ si esset in vna domo materiali. omnis decor mundi. cen
ties igit^r tm̄ valet. **R**ursum illo actu quo ex caritate relinquo fra
trem aut sorozem centū fratres acquirō et sorozes. sunt nanqz om̄s
mibi fratres et sorozes quemadmodū et xp̄i. qui in celo et in terra
faciunt voluntatem dei. testante ipō saluatore immo qd̄ pl⁹ videt^r
cum omnib⁹ qui in caritate sunt in celo et in terra p̄tneo ad idem
corp⁹ scz misticum corp⁹ xp̄i. eiusdem aut corpis membza inuicem
pl⁹ attinet q̄ circumscripta caritate p̄sona et p̄sona. **D**eniqz de ger
manitate huiusmodi pulcre tractat superius neptis mea. **A**mpli⁹
ille idem act⁹ quo ex caritate relinquo filiu⁹. est etiā fili⁹. genera
tio etem filioz. ordinat^r ad se p̄petuandum saltem in natura speci
ei. s̄ p̄ talem actum mibi acquirō indiuiduo p̄petuū esse eterne bea
titudinis q̄ p̄ me sine tali vel actu d̄simili tanq̄ sine ple non habe
rem. **V**teri⁹ talis act⁹ quo agrum ex caritate relinquo. ager qui
dem est. **N**empe ex illo crescit mibi de quo viuere habeo eternali
ter. **C**enties igitur plus valet q̄ ager derelict⁹ in quo retento non

creuisset nisi quid modicum quo uiuit temporaliter. Similiter actus mentalis quo ex caritate relinquitur florensi unum centum immo mille florenos vel marcas ualet. Dices forte quomodo non mille marce plus ualent qui et plus durarent. mentalis autem thesaurus statim transit. Ecce parata responsio. Mentalis thesaurus et si desinere uideatur non statim desinit sed de scrinio transfertur in scrinium. de scrinio humane memorie in scrinium memorie dei. quod dei scrinium potens est ut ait paulus depositum meum seruare in illis diebus scilicet diem eterne claritatis glorie celestis. potens est inquit seruare tandem homini presentandum in ratione obiecti cogniti uel in effectu presentij talis et tanti. quod nec oculus uidit. nec auris audiuit. nec in cor hominis ascendit quod per tali moneta in nundinis Capitulum septimum de omni solatio super incommodo et grauiamine paupertatis uoluntarie assumpte seu alias tolerate uoluntarie. padisi. de homini preparauit.

Sextimo post premissa ad supradictam dominam solatricem accessit et alius tristis super materia premissi capituli querens solari. cui illa huius rei gratia de suis puellis duodecim assignauit.

I. CONSIDERATIO.

Prima puella ad predictum tristem sic ait. O amice nonne digne optares christo regi glorie uestiri in gloria. Optare inquit digne. Vis igitur scire quo hoc pacto consequi ualeas. Ecce si vis ei uestiri stola glorie. ipsi te habes deformes paupertatis nuditate. Nimirum sicut arbores que simul sunt nude in hyeme. simul uestiuntur noua ueste et florida in estate. Ita qui christo nudo modo conformatur nuditate paupertatis hominem a temporalibus denudantis quam uoluntarie assumit conuestietur ei in futuro ceteris excellentibus scilicet ueste florida ubi hyemem transiit et flores apparuerunt in terra nostra. ubi et caro nostra reflorescit

II. CONSIDERATIO.

Secunda puella sic ait. O homo si scires et tu quanta posses desequi assumpta uoluntaria paupertate. gauderes merito de ipsius assumptione et diuitiarum tuarum facta propter christum assumptione. Ecce plane desequeris si non peniteat quod fecisti. regnum et nomen regium. Audi patrem clareuallis bernardum loquor. Volo te inquit esse amicum pauperum. magis autem imitorem. Ille gradus proficientium est hic perfectorum. amicitia pauperum regum amicos constituit. reges amor paupertatis. regnum denique celorum pauperum est. hec ille pater. Qui rursus predicans de eodem. Videmus inquit aliquos pauperes qui si ueram haberent paupertatem non adeo pusillanimes inuenirentur et tristes utpote reges celi.

III. CONSIDERATIO.

N

Tercia puella sic ait. **O** hō si forte miraris cuiusq̄ potentis diuitias qui castra villas vel terras emit. mirare multo ampli⁹ diuitias paupertatis quib⁹ multo maiora opant⁹. **A**udi magnum patrem augustin⁹. **N**ō inquit displiceat paupertas tua nihil ea potes ditius inuenire. **V**is noscere q̄ locuples sit. celū emit. **H**ec ille p̄r. **Q**ua in re nihil habes dubitare si ex caritate paupertatem assumpsi si te diuitem fecisti. **A**n nō diues p̄ om̄em modū qui sufficiens est in modo villā v̄l castrū s̄z emere celum. **S**z nec xp̄i paupes rex temporalium sunt exptes. **V**is hoc scire. **A**udi p̄fatum patrem. **I**n caritate inquit paup̄ est diues. sine caritate om̄is diues est paup̄. **C**aritas est diuitie paup̄m in t̄p̄alib⁹ ditissima. **S**z si et de hoc miraris. **A**udi eundem se hoc pacto declarantem rationemq̄ reddentē. **S**ola inquit caritas vincit omnia sine q̄ nihil valent cia et que v̄bicū q̄ fuerit trahit ad se om̄ia. **H**ec ille pater. cui⁹ dictū si etiam ad tēporalia extendat⁹ nō est mirum cum diligentib⁹ deū om̄ia cooperentur in bonum.

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella sic ait. **A**udi frater johannem os aureū paupertatem spontaneam describentem. **P**aupertas inquit est portus tranquill⁹ nihil opulenti⁹ eo. qui paupertatem sponte diligit et cū alacritate suscipit. **H**ic igit⁹ premitit̄ an̄s paupertas est inquit port⁹ tranquill⁹. **S**ubdit aut̄ c̄sequens. **N**ihil inquit opulenti⁹ est eo q̄ paupertatem sponte diligit. **S**ed nec est de c̄sequentiā dubitandum. **N**onne em̄ multarū mercium diuitie et sp̄s aromaticę gemmarūq̄ p̄ciositas solent in tranquillo maris portu applicare r̄c. et ip̄ius port⁹ possessorem valde ditare. **S**ane dñs qd̄ premitit̄ etiam nōnullox alioxx illustrium viroxx testimonijs comprobat⁹. **A**udi leonem summū pontificez. **S**emp̄ inquit diues est xp̄iana paupertas nec pauet in isto mundo indigentia laborare. cui donatū est in om̄i rerum dño omnia possidere. opantib⁹ ergo que bona sunt. nō om̄ino metuendū ne eis desit facultas opandi cū in duob⁹ minutis euangelice illi⁹ vidue sit laudanda deuotio et p̄ calice aque frigide p̄m̄ium habeat gratuita largitas. ex affectib⁹ em̄ benignitatis mēsurā taxatur. et nunq̄ eum miserandi efficaciam deserit in quo misericordia ip̄a nō deficit. **A**udi rursus in premissorū testimoniū et illustrem senecam. **H**onestā inquit res est leta paupertas. illa vero nō est paupertas si leta est cui cum paupertate bene duenit diues est. nō qui parum habet s̄z qui pl⁹ cupit paup̄ est. **H** ille.

V. CONSIDERATIO

Quinta puella sic ait. **O** hō d̄ paupertate assumpta volūtarie cur tristaris cū paupertas h̄m̄oi sit materia gaudij spiritualis. **N**am si hōmo p̄ vno obolo mille marcas recipet. nonne gaudere satis possz. possz vtiq̄. **S**ed quid. **P**rofecto volūtarie paupes multo pl⁹ etiam in hac vita recipiunt q̄ sit illd̄ qd̄ ip̄i p̄pter deū reliquerunt centuplū inquit saluator accipiet. qd̄ quidez p̄ter alias expositōes

per sororem meam patris traditas potest etiam sic intelligi. quod quia in necessitate omnia sunt communia. igitur qui propter deum omnia sua reliquerunt. illorum facta sunt omnia que ante ipsis fuerunt aliena. Unde qui nihil possidet illi in necessitate sunt saltem diuisimilia tua et omnia cuiuslibet alterius hominis ita quod tu es debitor suus factus. Audi quid dicat os aureum. Nunquit inquit que habes tua sunt. que enim habes pauperum sunt. sed tibi credita sunt. etiam si ex laboribus iustis et ex hereditate paterna possessor factus es. hoc ille. Unde si pauper domum non habet nec locum in domo pro precio. in necessitate quidem huiusmodi domus tua est etiam sua. si non habes quid pro cibo. cibus tuus est etiam suus. etiam sic de similibus. quo fit ut qui sum altissimam paupertatem omnia reliquerunt accipiant iuxta dictum modum omnia temporalia si utendi necessitas subsit. Dices forte. Sed quid de spiritualibus diuitiis. Defecto et illas accipient ad quas pro cordis simplicitatem se disponunt abdicando scilicet temporalia tali simplicitati contraria. utpote mentem distrabentia et multiplicancia iuxta illud psalmiste. Et fructu frumenti vini et olei sui multiplicati sunt. Hinc est sane quod dicit apostolus. Altissima paupertas eorum abundauit in diuitias simplicitatis eorum. Sed dices. que nam sunt hee simplicitatis diuitie. Defecto hoc exemplo poteris discere. Optet inquit mundi sapiens auditum esse absolum et risum sine colore materiali. scilicet quales habens pies nescit se coloratum esse nec delectatur in colore quocumque. nec est ei melius ex colore aureo viridi vel purpureo quam cum colore carbonum nigerrimo. secundum est de visu cum colore materiali non proposito qui colore spiritualiter recepto absque materiali proposito. ex simplici ipsius specie multum delectatur in colore. et quanto magis separata est potentia et immixta tanto altius latius et profundius delectatur. Sic autem sequi videtur a simili ut eo plus spiritualiter seu spiritualibus delectationibus quis abundet quo ceteris plus pauperior est materialibus et materiali compositione plus caret. Nonne igitur bene dixit magnus pater. Non inquit tibi displiceat paupertas tua nihil ea potest dici iuueni. Sed quod. Certe si nihil diuisus altissima paupertate. sequitur quod ea tenentes possunt pro eam etiam alios ditare. quod etiam ex verbis apostoli sequitur. Sunt enim tales sum eum habitu sicut egentes multos autem locupletates gloria. spiritualibus diuitiis. Sunt etiam tanquam nihil habentes et omnia possidentes gloria. non solum spiritualia. sed etiam temporalia. quod timentibus dominum nihil deest. Nec fuit gloria apostolorum. nihil omnino possidere sine sollicitudine esse et tam res quam dominos eorum possidere. Nec ordinari apparere.

VI. CONSIDERATIO

Sexta puella sic ait. Cur homo non ponderas verba christi. beati inquit pauperes spiritu quam ipsorum est regnum celorum. Dices forte qui sunt hi qui spiritu sunt pauperes. Defecto qui voluntarie seu pauperes sunt spiritu prope voluntatis. Nonne hi tanquam terrenis vacui forte gaudent celesti ut iam non sint hospites et aduene. sed potius ipsorum sit regnum

celoz. Hoc nanqz satis pdoneo patet exemplo. Ecce quantumcumqz ciph⁹ aure⁹ v^l plumbe⁹ grauis esset. tamen si ipsum omnino ab omni corpe qd sub celo est euacuari nec denuo tali corpoze reple- ri dtingeret. natura vacuū abhorrente mox ad celum ascenderet et nisi soliditas celi impediret ipm celum seu partem ei⁹ in se caperet. Sic mō consimili cum paup spiritu voluntatis omnia que sub celo sunt voluntarie a se abdicet. quid restat nisi vt hoc pacto in spiri- tu ad celum mox ascendat et celū seu regnū celoz speciali quada^z sorte apprehendat.

VII. CONSIDERATIO.

Septima puella sic ait. O homo cur nō paup^z voluntaria^z amares. ppter quam a deo amaris. Cur eam nō amares p quaz tam ad pfectionez vie q̄ ad patriam minaris. Vis scire q̄ ppter pau- pertatem voluntaria^z a deo amaris. Audi illū cass^z. Dauperes inq̄ xpi sunt vicijs vacui sed virtutib⁹ pleni. si despecti hominibus. s^z acceptabiles deo. Vis scire q̄ per paup^z voluntariam ad pfe- ctionem vie mineris. Audi illū originem. Ille inquit qui vt fieret perfect⁹ tradidit bona sua paupib⁹ nō in ipō tpe quo tradidit fie- bat omnino pfect⁹. s^z ex illa die icepit speculatio dei adducere eū ad omnes virtutes. Audi quoqz et magnum antistitem ambrosium. Silendi inquit patientia oportunitas loquendi et drempe⁹ diuiti- arum sunt maxima fundamenta virtutū. Vis vlteri⁹ scire q̄ p pau- pertatem voluntariam minaris ad patriam celestez. Audi jobānez os aureum. Paup^z inquit est manuductrix quedam linea que du- cit ad celum. Audi quoqz et magnū patrem augustinū. Via inquit celi est paup^z p quam venit ad patrem. incipe erogare si non vis errare. h̄ ille pater. Cui⁹ etiam de erogando sanum audi consi- liliū. Bonū est inquit facultates cū dispensatione paupib⁹ ero- gare meli⁹ p intentōne sequendi dñm insimul donare et absolutū sollicitudine egere cum xpo.

VIII. CONSIDERATIO.

Octava puella sic ait. karissime qui de voluntaria paup^z as- sumptione penites nō sic peniteres si quanta eam assequat^z di- gnitas agnouisses. Quocirca audi egregiū nostruz doctozē grego- rium. Quisquis inquit diuini amoris stimulo excitatus hic possessa reliquerit. illic pculdubio culmen iudiciarie potestatis obtinebit vt simul iudex tunc cum iudice veniat qui nunc asideratione iudi- cij sese spontanea paup^z castigat. h̄ gregor⁹. et nonne hec ma- gna est paupum dignitas. deiqz dignatio digne laudanda qui de- ponit potentes de sede et de stercore erigit paupem. Tunc poten- tib⁹ qui hic perperam paupes iudicabant innocentes. nulluz erit asistorium. nullū tribunal. s^z coram illis tunc stabūt iudicio quos hic suo peruerso iudicio nedum iudicabant. s^z et sepi⁹ adēnabant.

IX. CONSIDERATIO.

Nona puella sic ait. Nonne frater asideras q̄ res gratissima in hoc mundo quies est et securitas. asidero inquires. Cur ergo

tibi ingrata est paupertas. cur eam voluntarie non assumis ut per eam sic assumptam quiete atq; securitate potiaris. **V**is scire q; quietem conferat. **A**udi sanctissimum patrem gregorium. **Q**uid inq; in hac vita laboriosus q; terrenis desiderijs estuare. quid quietus q; nihil huius seculi appetere. **A**udi et illustrem senecam. **Q**uietissime inquit viuerent homines si hec duo tollerentur verba meum et tuum. **V**is rursus scire q; paupertas voluntaria conferat securitatem. p; dictum illustrem rursus audi. **R**edige inquit te ad parua ex quibus cadere non possis inest paupertati sine qua nihil est iocundum securitas. **A**udi quoq; et sanctissimum patrem antedictum gregorium loquor. **M**agna inquit est securitas cordis nil concupiscentie habere secularis qui nihil habet in mundo qd diligit nihil est in mundo quod perimescat.

X. CONSIDERATIO

Decima puella sic ait. **A**udi amice patrem clareuallis. de paupertate gratam copulatiuam enunciantem. **P**aupem inquit ferre equo animo virtus patientie est. sponte appetere sapientie laus est hec ille pater. et nonne bñ de sapientia laudat qui graua alijs sibi alleviat et noxia tela preoccupat. **V**tiq; s; quis est karissime qui hec facit. **I**s certe q; paupertatis familiaritate desiderat et se ei sponte associat. **A**udi illustrem senecam. **N**e inquit imparatos fortuna nos deprehendat. fiat nobis paupertas familiaris securus diuitias eicimus si experti fuerimus q; non sit graue pauperes esse. ad paupertatem sua sponte descendere. preoccupare est tela fortune. **R**ursus nonne digne laudabitur de sapientia qui laudem eius qui super omem narrationem est tacite celebrat et mira subtilitate ipm etiã per silentium laudat. **E**ateare hoc necesse est. **S**; quis est hic et laudabim; eum. **C**erte paup et inops. presertim qui talis est ut premititur spontanea voluntate. **A**udi illum cassiodorum non incassum **V**ideam; inquit q; sit ista gloriosa paupertas q; felix perhibetur inopia que dominum et tacita laudat et patientie sue virtute concelebrat. mutus est si psallat superbus pauper et inops laudabunt dominum etiam cum videntur habere silentium.

XI. CONSIDERATIO

Undecima puella sic ait. **O**mi frater scias q; idigne q; de paupertate presertim voluntaria tristatur que paupertas tot suplatiuis honorat. quippe si scrutaris de ipsa inuenies q; summa voluptas est. **I**nuenies q; maxima felicitas est. **I**nuenies quoq; q; res

19

tutissima est. **V**is scire q̄ summa voluptas est. **A**udi illustrem senecam. **N**on enim inquit iocunda res aqua et polenta aut frustuz ore deacei panis. **S**ed summa voluptas ex hijs capere voluptatem et ad se deduxisse quod eripere nulla fortune iniquitas possit. **V**is scire q̄ paupertas hec maxima felicitas est. **A**udi inidem eundem illustrem. **Q**uis est inquit pauper qui sibi videt̄ pauper scienti paupertatē maxima felicitas est. **V**is scire q̄ hec paupertas res tutissima est. **A**udi et carbonem nostrum cuius in metro sic dicitur. **P**aupertas si leta venit tutissima res est. **H**is autem addendum iudico q̄ paupertas voluntaria tanq̄ mater et nutrix. custos mundissime religionis est. **A**udi filium alpei. **R**eligio inquit munda et immaculata est immaculatum se custodire ab hoc seculo. quod glosator sic declarat. qui inquit temporalia non diligit immaculatum ab hoc seculo se custodit. constat autem q̄ temporalia nō diligere proprium est paupertatis voluntarie.

XII. CONSIDERATIO.

Dodecima puella sic ait. **O** frater considera paupertatis presertim voluntarie magnam virtutem et reputabis eam tibi q̄ plurimum proficere ad salutem. **N**imirum si vis scire que sit eius virtus. **E**cce paupertas graue iugum serui tutis excutit paupertas primus gradus quo ad perfectionem ascenditur. existit. **P**aupertas aurum et argentum utiliter resoluit. **P**aupertas meliorem sortem accipit. **P**aupertas in celestibus abundare facit. **P**aupertas deniqz ipm̄ deū pauperis thesaurariū constituit. **V**is scire q̄ paupertas voluntaria de qua est sermo graue iugum seruitutis excutit. **A**tende scripturam que dicit pecunie obediūt omnia. et certe obedire cui omnia obediunt scilicet pecunijs est proculdubio tanq̄ irrationabilis domini valde graue iugum seruitutis et certum est q̄ ab illo iugo quis paupertate voluntaria liber redditur et immunis. **V**is scire secundo q̄ paupertas primus gradus est quo ad perfectionem ascenditur. **A**tende verbum saluatoris. **D**ictum ante omnia alia ad perfectionem disponentia. **S**i vis inquit perfectus esse. vade vende omnia que habes et da pauperibus. ad propositum autem de primo gradu. confessor ille eusebius expressius est locutus. **C**um inquit celeste regnum in multis bonorum consideretur primus gradus scandentium est ipsorum qui diuino intuitu colunt paupertatem. **V**is scire q̄ ipsa paupertas aurum et argentum utiliter resoluit. **A**tende q̄ paupertas voluntarie assumpta per ipsam abdicationem auri et argenti et elargitionem factam pauperibus propter ipsuz deum resoluit ipsum aurum in pulchram

7

monetaz xpi ymaginē continentem acceptabilem utiq; in foro dei
In huius signum resolutionis per eā solite fieri ipsa paupertas volun-
taria camino cui inest virtus resoluendi comparari videtur. Dicē
te domino per ysaiam prophetam **E**legi te in camino paupertatis
quous dicta paupertas possit etiam dici camin⁹ ignis diuini amoris
contētū⁹ qui amor causa est p̄ncipalis dicte resolutionis. **V**is ul-
teri⁹ scire q; paupertas volūtaria melioꝝ sortem accipit. **A**tende
q; regnū celoz hereditarie est ipoz paupum. mobilia vero hui⁹
seculi sunt diuitum. **H**uius quidem sortis diuisio figurata videtur
in libro geneleos. ubi abhram filijs ocubinaz largitus est mune-
ra. filio aut suo nato de libera dedit cūcta que possidebat. **V**is de
niq; scire q; paupertas volūtaria facit in celestib⁹ abūdare. **A**tende
q; p̄culdubio illd facit i celestib⁹ abūdare p qd p̄t hō i celo the-
zauros multiplicare vl augere. **S**z quid est hō. **D**ozfecto p paup-
tem volūtariā omia p̄pter deū relinquentem p̄t hō thezauros in ce-
lo multiplicare vl augere. **H**ui⁹ nimirum rei testis est ipa veritas.
Vede inquit oia et da paupib⁹ et habebis thezauros in celo. **D**i-
ces forte quid si nihil vel modicū quis habeat. et tam habituz de-
facto q; nō habitū animi p̄paratōe relinquat. **V**tpote sic disposit⁹
si regios thezauros aut i infinitū maiores hēret libēter p̄pter deuz
om̄s relinqueret. **N**ūquit talis hoc pacto celestes thezauros quan-
titati taliter relictōz p̄portōnatos sibi d̄pabit. **V**tq; **N**ō ei apud
deū pensat⁹ census. sz affect⁹. **A**udi egregiā illā gregorij sniam. d̄
petro et adrea loquetis. **A**d vocē inq; d̄nicam vterq; iste piscator
quid aut q̄ntum dimisit qui pene nihil habuit. sz i hac re karissimū
affectū debem⁹ poti⁹ p̄sare q; censum. **M**ultū reliquit qui sibi ni-
hil retinuit. multū reliquit qui q̄libet parū totum deseruit. **H** ille
et nonne hec sentētia plane in plana et expressa fūdat⁹ xpi estima-
tione. quippe multis diuitib⁹ multa in gazophilatiū iactantibus.
Vidua vero paupcula n̄ nisi duo minuta in ipm mittente. **A**t xpc
discipulis. **V**idua hec paup pl⁹ om̄ib⁹ misit. om̄s em̄ ex eo q; abū-
dabāt illis miserunt. **H**ec vero de penuria sua omnia que habuit
misit totum victuz sum. **S**z quid. **C**erte si hec min⁹ habuit et tam
xpi estimatōne pl⁹ q; alij misit. sequit⁹ si xpi estimatō vana nō erat
nec ei inutilis. q; nō p re quā misit. sz p affectu quē habuit maio-
ri in celo remuneratōne digna fuit. **S**ic em̄ etiā inuenim⁹ q; p mar-
tiro qd solum in voto habet⁹ quis aureola martiriz remunerat⁹. **A**u-
di dictū illi⁹ cypziani venerabili decretōz volumine recitatū. **I**n
dei inquit seruis apud quos cogitat⁹ et martiriū mente d̄cipitur. aī-
mus ad bonū dedit⁹ deo iudice coronat⁹. **H**oc itaq; pacto p̄t quis
aliena sine damno possidentium sub hac condiōne si illa haberet
p̄pter christum animo relinquere ac per hoc in celo thesaurizare.
Quid plura. **E**cce quod mirum est dictū. easdem res temporales di-
uersi possunt propter ipm christum. vel sub condiōne relinquere

et sic in celo thezauros multiplicare l' augere. nec solū hoc facere
possunt de hijs que sunt. s; etiā de hijs q̄ nōduz sunt. s; esse possunt
Vis postremo scire q̄ paup̄tas volūtaria ip̄m deū cōstituat pauperis
thesaurariū. Attēde q̄ potēs est de⁹ depositū paup̄is seruare in il-
lum diē eternitatis iust⁹ iudex. put supra videre poteris p̄ neptem
meā declaratum.

**Capitulum octauum cōtinens cōsolatioes in genere sup inopia
et paup̄tate siue sup indigentia necessariorū et egestate.**

Octauo post p̄missa ad dñam cōsolatricē p̄ncipalem
accessit et ali⁹ tristis petens sup paup̄tate in genere
cōsolari. Et illa eidē cōsolatōis gratia de suis puellis
quatuordecim adiunxit.

I. CONSIDERATIO.

Prima puella sic ait. O amice cur refugis paup̄tatem expiri q̄
est nobilissimū expimentū. Cui⁹ rei inquires. Certe expimentū
est te certificans de re illa de qua vt reoz maxime velles esse cert⁹
videlicet quez haberes fidelē amicum. Nec mirum. qz s; illū are-
stotilem in suis moralib⁹. amicicia maxime necessaria est ad vitam
eo q̄ null⁹ eligeret viuere sine amicicia habens reliqua omnia bo-
na. Diligere itaqz habes paup̄tatem. vtpote p̄ quā maxime de ve-
ra poteris amicicia certificari et minus falli. Vis hoc scire. Audi
illustrem senecaz. Ob hoc inquit vnū amanda est paup̄tas q̄ a quo
ameris oñdit. Cōcordat plane. ac supaddit venerād⁹ pater jeroni-
m⁹. Ob hoc inq̄t maxime amāda est paup̄tas. qz a quo ameris ostē-
dit. quippe nō habet adulatōe comitem sibi p̄centē. fortunā hoīs
et nō p̄sonā amātem. Audi ad idē itidē senecaz illustrez. Qd̄ inquit
diuitijs nō potes scire paup̄tate scies. illa veros certosqz retinebit
amicos. Discedit q̄s. non te. s; tua sequebar. O qñ dies illa veniet
q̄ nemo an p̄pter te vl' tua te honozat in bonzē tuū mentia. s; ille

II. CONSIDERATIO.

Secunda puella sic ait. Scias frater q̄ paup̄tas multū confert
ad illam p̄tem optimā quā sibi mariā cōstat laudabiliter elegis-
se. s. ad vitā cōtemplatiuā. S; timeo q̄ te cōtra hoc decepit vbū illd̄
p̄bi gentiliū. Egentib⁹ meli⁹ est ditari. q̄ p̄bri. S; huic dicto nō
inhereas. topicū est. nec positū nisi gratia exempli vn' cōtrariam cō-
paratōnem seu dictū illustis senece potius attendas. Nihil inquit
sit qd̄ nos a scientia p̄bica remoueat nec paup̄tas. nec alic⁹ rei in-
digentia. Rursum et aliā verā cōsidera p̄bie cōpatōz. Nā vt alibi di-
citur. tria p̄cipue extollūt p̄biam. cōtempt⁹ mobilis affluētie. ap-
petit⁹ future felicitatis. et mentis illustratō. quoz p̄mo nichil
est honesti⁹. scdo nihil felici⁹. tercio nihil ad amboz cōpendiosaz
adeptōz efficaci⁹. Hijs autē cōpatōnib⁹ p̄satis plane sequit⁹. nedū
meli⁹ esse p̄bri q̄ ditari. s; etiā meli⁹ eē p̄bri et vniuersaliter spe-
culari seu cōtemplari q̄ malū sit paupez esse l' fieri. q̄nimo s; malū n̄ ē

7

cum plurimū dferat ad vacandū animo seu ad speculari. Vis scire testimonio fideli. q̄ ad hoc nō diuitie. s̄ paup̄tas dferat. Audi ite rum senecam illustrem. q̄uis virū gentile. Multis inquit ad p̄bandum obstiterūt diuitie. paup̄tas autem expedita secuta est. aut ergo paup̄ sis aut paup̄i similis. si animo vacare vis. nec miruz q̄ sic dicit. Nā et magn⁹ pater augstin⁹ huic dicto dcorodat. ois inquit p̄bie magistra est inopia.

III. CONSIDERATIO.

Tercia puella sic ait. Cur hō qui de paup̄tate tristaris. nō poti⁹ gaudes attendens rursum verba cathonis illustris. Paup̄tas inquit si leta venit tutissima res est. Ecce iungit paup̄tati leticiam. Atq̄ mox adiungit p̄tialē ei⁹ cām. Dicens eam esse tutissimā. et p̄ dsequens innuit eam piculi qd̄ triste foret esse maxime exclusiuam. Nempe diuitie paup̄tati opposte sunt nīmiū piculose. habentem etem ipas nō solū grauat sollicitudo de eis dgregandis atq̄ dfer uandis. s̄ qd̄ quidem piculosissimū est anime. ip̄e diues fune p̄le xitatis strangulat. Cum em̄ paup̄ib⁹ cōicare teneat cogitat super miserū sibi occurrentez. Dabis ei an non dabis. et claz est qd̄ sep̄sime magno tūc cū piculo dare negligit qd̄ tenet. secumq̄ fluctu ando piculose disputat an casus sit vl̄ ne. in quo dare teneat. Ab hac aut piculosa fluctuatōe et p̄plexitate p̄ paup̄tatem impossibi litatem inducentē supportat. et in tuto dstituitur.

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella sic ait. karissime gaudere deberes de paup̄tatis miseria si scires quanta ob illā tibi accederet potentia. Multa certe et magna. Nempe post verba illa p̄phetica. Beat⁹ qui intelli git sup̄ egenū et paup̄em sequit in p̄phetia. in die mala liberabit eum dñs. quibus alludens verbis Rauēnensis sic ait. In die mala sine causa peccatū accusat quē paup̄ excusat immo accusari nō poterit. quē fames paup̄is excusauerit. Diem vero malā videbit qui diem iudicij sine aduocatione paup̄is intrauerit. s̄ ille.

V. CONSIDERATIO.

Quinta puella sic ait. Scias homo q̄ de paup̄tate min⁹ p̄uide quis tristat⁹ cuz paup̄tas diuitijs et paup̄rim⁹ diuiti fortunatissimo nō mō a sanctis. s̄ etiā nōnūq̄ a dijs gentiū p̄ferat. Giges em̄ cum esset regi⁹ pastor vt refert ille elinād⁹ facta p̄liuione imbrum descendit in quendā hyatum terre vbi inuenit quēdam boiem mortuū in equo eneo sedentem. inuenitq̄ quendam anulum p̄ quē inuisibilis fact⁹ stupozem regine intulit et adiutrice ea regem do minum interemit. De hoc aut gige. Audi illū valerū. Cum inquit giges armis et diuitijs opulentissimo lidie regno inflat⁹ aīmo sci scitatum apollinē iisset. an aliquis mortalium se felicioz ess̄. ex ab dito specu sacrarij vox insonuit que adglauū ei p̄tulerit. is paup̄ri m⁹ erat. s̄ etate senioz agelliq̄ sui terminos nūq̄ excesserat. sic igi t̄ insolēter de fortune fulgoze gloriātī respōdit apollo pl⁹ p̄bari

paucas glebas pauoris exptes q̄ arua lidie piguissima metu refer
ta. et vnū aut alterz facile tutele ingū bouz q̄ exercitū eq̄tū voraci
b⁹ expēsis onerosū. et hozeū vs⁹ necessarij nlliqz nimis appetēdū
q̄ thesauros expositos t̄idijs et cupiditatib⁹ hoiz

VI. CONSI.

Sexta puella sic ait. Tu times paup̄tatē tāp̄ ip̄a sit mala et cer
te militāt̄ oera te plura testionia philosophica. De malo em̄ li
citū atqz solitū ē timere. S⁹ ecce princeps phoz̄ aristotiles in suis
moralib⁹ dicit q̄ egritudo et paup̄tas n̄ sunt timēda. Rursuz qd̄ me
lioꝝ accidēs ē quō hoc possz eē malū. S⁹ qd̄. Defecto paup̄tas bo
nis ē d̄iter sociata. Audi ph̄m āndictū. Propter qd̄ inqt̄ iopia ap̄
vtilēs hoies magis q̄ apud p̄raucos. aut qz studiosos opina⁹ hoim
optima ip̄a vti ab ip̄is. quēadmodū depositōz pecuniaz penes bo
nos ponim⁹. et ita ip̄a a se ip̄a ordia⁹. i. iopia q̄ ip̄a ordināte ē ap̄
bonos seu virtuosos. quēadmodū nobis ordinātib⁹ pecuniaz des
positō sit apud bonos reputatos. Deniqz q̄ paup̄tas n̄ sit mala p̄z
et p̄ h⁹ q̄ ille scōz ph⁹ eam describēs multa bona de ip̄a p̄dicauit
Paup̄tas inqt̄ ē odibile bonū. sanitatis mater. curaz remotō. absqz
solllicitudine semita. sapiētie repatrix. negotiū sine damno. ittracta
bilis substantia. passio sine calumnia. incerta fortuna. sine sollici
tudine felicitas. h̄ ille.

VII. CONSIDERATIO

Septima puella sic ait. Nōne hō credis q̄ multo pluris ē hois
ad deū vnio q̄ ois terrena possessio. S⁹ qd̄. Ecce paup̄tas sic ē
dei et paup̄is vnitiua q̄ ip̄e de⁹ vult oio itelligi pauperis i p̄sona
Audi illū Rauēnēsez. Beat⁹ inqt̄ q̄ itellig⁹ sup̄ egenū et paup̄ez. zc̄
Qzem⁹ igit⁹ vt ip̄e nobis itelligere itelligēda d̄cedat q̄ se sic i pau
pe itelligi demōstrat. vt ip̄e q̄ celū regit i paup̄e nud⁹ sit. esuriat i
esuriēte satietas rez̄. isitiēte sitiat fōs fotiū. Esuriui inqt̄ zc̄. Ecce d̄
us i celo panē comedit que paup̄ i terra p̄cipit. et qd̄ paup̄ accipit
i poculū de⁹ sibi resta⁹ ifusuz. Et qd̄ suffecerat dicere. Dediti mi
hi māducare et bibē. s⁹ p̄mittit esuriui sitiui. qz pu⁹ fuissz amoz pau
pis q̄ paup̄ez suscepissz nisi et passiōs paup̄is assūp̄sissz. Nā et amoz
ver⁹ n̄ p̄ba⁹ nisi i passioib⁹. h̄ ille rauēnēsis.

VIII. CONSI.

Octaua puella sic ait. Amice karissime multū gauderet miles si
tanq̄ alter rex deberet haberi. S⁹ quid. certe xp̄s rex glorie
paup̄em qui de membris ei⁹ est vult haberi tanq̄ alterz seip̄m. Al
terz ei seip̄m iudicat et ei ip̄esa sibi ip̄i ip̄ensa deputat. Audi circa h̄
sc̄t̄m archiāristitē ābro. loquoz. Quid ē inqt̄ xp̄s i vlnas suscipe ni
si hūc pijs opib⁹ i m̄bris suis āplecti l̄ fouē. p̄ vlnas ei. i. brachia
v̄t⁹ opatōis exprimi⁹. etei cū i alio xp̄s esuriētē satiat. i alio sitien
tē potat. i alio hospite suscipiūt. i alio nudū opiūt. i alio ifirmū l̄ i
carcere poitū visitat. N̄ijs p̄culdubio duoz opib⁹ eūdē spū quo
tidie puez āplectūt⁹. h̄ ābrosi⁹.

IX. CONSIDERATIO

Nona puella sic ait. Ecce scriptura dicit. paup̄tas et honestas
a deo sunt. S⁹ qd̄. Defecto sequi⁹ q̄ ipsa paup̄tas nedū a deo

ut donum dei acceptanda sit. s; et patienter et voluntarie toleranda. **V**is nosce dñtiam. **A**ccipe eam a simili. **D**ixit nanq; dñs petro **C**alicē quē dedit mihi pater nō vis ut bibā illū. **S**ic et licz inferre de ipā pauprate. qre iuxta verbū sapientis ipā est donū dei a paucis dñgnitū. **S**; et poeta dicit. **O** munera nōduz intellecta paupras angustiq; lares.

X. CONSIDERATIO

Decima puella sic ait. **C**ur odis hō preciosaz et amabilem paupertatez. **V**tpote quā ipē de9 amat. **V**is hui9 rei habere signū **P**rofecto pimum et infallibile signū est q; dei fili9 assumere eam voluit sibiipi. **S**i dicas vbi potest hoc discerni. **E**cce in luca vbi d matre ei9 dicit9. **D**eperit filium suū primogenitū et pānis eū inuoluit et reclinauit euz in psepio. qz nō erat ei loc9 in diuersorio. **R**ursum videas in matheo vbi dñs p tributo soluendo petrū misisse dicitur ad piscandū. vbi et glosator dicit. tante fuit paupratis vt vñ daret tributum nō haberet. **R**ursum attendas ad illd marci. circūspectis omib9 euz iam vespa ess; hora exijt in bethaniam cum .xij. vbi glosator dicit circūspectis siquis eū hospitiū suscipet. tante em paupratis fuit et ita nulli adulat9 vt in tanta vrbe nullū inueniret hospitiū. **R**ursum de xpo illd trenoꝝ intelligit9. **R**ecorda re paupratis mee. **D**eniq; paupras xpi crescendo pcessit. quippe in natiuitate pannis inuolut9 est. et p domo habuit stabulū. et p cuna psepui9. **D**einde nō habuit hospitiū iuxta illd qd dixit. **V**ulpes foueas habent. et volucres celi nidōs. fili9 aut hominis nō habet vbi caput suū reclinet. **I**n passione vero etiā pzijs vestib9 spoliat9 est teste matheo exuentes inqt eū zc. **V**erz ne credas xpm fuisse pauperem necessitate et nō voluntaria paupratis assumptōe. **A**udi patrem clareuallis. **E**orte inquit aliquis arbitret9 filio dei sublimia esse querēda palacia vt euz gloria fili9 dei recipet9. s; nō ppter h9 ille a regalib9 sedib9 venit. **I**n sinistra ei9 diuitie et gloria. in dextera longiturnitas vite. hoz oim eterna in celis affluētia apparēbat. s; paupras n̄ inueniebat9 in eis. **D**ozro in terris abūdabat et supabūdabat hec spēs et nesciebat hō preciu9 ei9. hanc itaq; fili9 dei dcupiscens descendit vt eā eligat sibi. et nobis quoq; sua estimatione faciat preciosam. **N**ec ille pater. qui et de eodem filio dei sic dicit. **D**escendit ab inenarrabilib9 celi diuitijs et veniēs i mūdūz nec istas qualescunq; diuitias habere voluit. s; in tanta pauprate venit. vt nat9 dñino poneret9 in psepio. **S**cđm signū diuini amoris erga ipam paupratem esse scito q; pper paupes fili9 dei in mundum venit. quippe in ei9 psona dixit ysaias vt euangelista testatur. **S**pirit9 domini sup me. ppter qd vnxit me. euangelizare pauperib9 misit me. **S**; et psalmista dicit ppter miserā et gemituz pauperū nūc exurgā dicit dñs. **D**aul9 etiā idem testatur. **S**citis inqt gratiā dñi nrī ihu xpi. qm ppter nos egen9 fact9 est cū esset diues

17
ut illi inopia vos diuites essetis. **D**refat quoque clareuallensis
idem supponit miserum hominem nomine vilis vermiculi designans
Magna inquit abusus et nimis magna ut diues esse velit vermicu-
lus vilis. propter que de maiestatis et dominus sabaoth voluit pauper
fieri. hec ille pater.

XI. CONSIDERATIO

Undecima puella sic ait. Tu qui propter paupertatem desolaris uti-
que plena potius solationem haberes. si nossetis quanta parte diui-
tibus beneficia et fauores de omnipotens impendit ac impensurus
sit pauperibus. quod quidem patet aliqua de dictis superius resumendo. Nam
ecce Christus in principio doctrine sue ut testantur euangeliste beatos
esse pauperes predicauit. Christus pauperes dignos indicat mensa sua. Hic
est qui in luca leguntur pauperes ad cenam domini introducti. et in psalmo
dicitur pasti in dulcedine tua pauperi deus. Deus pauperes adiuvat. Psal-
mus. Adiuit pauperem de inopia. Deus pauperes elegit. Audi quid dicit per
ysaiam. Elegi inquit te in camino paupertatis. Iacob quoque dicit.
nonne deus elegit pauperes in hoc mundo. Deus exaudit pauperes. hoc
testatur psalmista. Desiderium inquit pauperum exaudiuit dominus. In ec-
clesiastico quoque dicit. De precatio pauperis ex ore usque ad aures per-
ueniet. Deus memor est pauperum. quod etiam testatur psalmista dicens
Nonne in finem obliuio erit pauperis. Deus de pauperibus est sollici-
tus. etiam hoc testatur psalmista qui ait. Ego autem mendicatus sum et
pauper dominus sollicitus est mei. Deus est refugium pauperum. iuxta il-
lud psalmiste. Factus est dominus refugium pauperi. Deus est pauperum fortitu-
do teste ysaiam ad deum loquente. Factus est inquit fortitudo pauperi
fortitudo egeno in tribulatione sua. Deus pauperes saluat. Teste psal-
mista. Daret inquit pauperi et inopi et animas pauperum saluos faciet.
Regum quoque libro dicit. Populum pauperum saluum facies. Deus assu-
mit pauperes derelictos. Unde psalmista deo loquens. Tibi inquit
derelictus est pauper. et rursus psalmista. Pater meus et mater mea de-
reliquerunt me. dominus autem assumpsit me. Deus spes est pauperum et ex-
ultatio. Hinc ysaias dicit. In ipso sperabunt pauperes. Idem quoque di-
cit pauperes homines in sancto israhel exultabunt. Deus nonnunquam de
pauperum exequiis prouidens ipsos ab angelis deportari facit ad
locum quietis. Nam in luca dicit. Factum est ut moreretur mendicus
et portaretur ab angelis in sinum abrahe. Denique ut uno verbo di-
catur tanta est dilectio dei ad pauperes. ut bonum vel malum quod fit pau-
peri sibi reputat fieri. patet hoc domine domino teste mattho. quod inquit
vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis.

XII. CONSIDERATIO

Dodecima puella sic ait. Tu homo odis paupertatem. quare si sci-
res qualis esset multum diligeres ipsamque potius quam diuitias ha-
bere velles. Nimirum paupertas expedita est. leta est. e cura est. fer-
tilis est. atque medicinalis est. Vis scire quod paupertas sit expedita.
Audi sanctissimus patrum gregoriū. Qui inquit mihi opus diuitiarum

1

abstulit me ad currendū citi⁹ expediuit. ad patriāz liberi⁹. tēd im⁹
quia quasi in via pondere carem⁹. **V**is etiam scire q̄ leta sit paup-
tas. **A**udi senecam. **S**epe inquit paup̄ fideli⁹ ridet. nulla ei in alto
solicitudine est. **h** ille. **S**z et in patrū libro scribitur q̄ quidā paup̄
habebat vnā nattam de medietate se coopebat. alterā medietatez
sibi submittebat et erat validū frig⁹ et pater monasterij de nocte
exiens audiuit eum dñtez. gratias ago tibi dñe. quotquot sunt mō
diuites in custodia et qui in ferro sedent aut pedes habent in li-
gno dstrictos. ego aut̄ velut impator sum extendens pedes meos
et quo volo ambulo. **h** ibi. et nōne paup̄tas huius satis leta fuit.
Vis g⁹ scire vlteri⁹. an paup̄tas segura sit. **A**udi magnū p̄ez augu-
stinū. **S**ecurior dormit paup̄ in terra. q̄ auri diues in purpura. hec
ille pater. qui rursus de securitate paup̄m loquens. **A**crius inquit
diuitib⁹ q̄ pauperib⁹ inuidet̄. et nō inopes. **h** locupletes inque-
tat infestatio seu a latronū. **A**udi quoqz et illustrē senecā de secu-
ritate paup̄tatis loquentē. **N**udū inquit latro dimittit etiā in obses-
sa via paup̄i pax est. **V**is scire q̄ fertilis sit paup̄tas. **A**udi magnū
patrem augustinū. **E**cund⁹ est inquit ager paup̄m cito reddit do-
nantib⁹ fructū. **h** pater magn⁹. **S**z et d̄siderandū occurrit q̄ licz
ip̄a terra macilēta videat̄. tñ quantū ad verorū bonorū incremēta
fertilissima est. testante libro geneleos. **C**rescere iquit me fecit de⁹
in terra paup̄tatis mee. et certe in hac terra plantari voluit vnige-
nit⁹ dei lignum vite vitis vera. **V**is deniqz scire q̄ medicinalis sit
paup̄tas. **A**udi de hoc sanctissimū patrem gregoriū. **Q**uos inquit
morum infirmitas vulnerat paup̄tatis medicina sanat.

XIII. CONSIDERATIO.

Terciadecima puella sic ait. **O** amice vnā scires quāte sit pau-
p̄tas efficacie. mixt̄ satis esset si ip̄az n̄ diligeres. **Q**uenā inqui-
es est ip̄i⁹ efficacia. **E**cce paup̄tas vitijz materiā subtrahit. **D**aup-
tas luto et stercore carere facit. paup̄tas patienter habita decorez
inducit. paup̄tas nō solū duas filias sanguifuge infernales suffo-
cat. **h**z et vermē diuitum occidit. **V**is scire primo q̄ paup̄tas vitijz
materiā subtrahat. **A**udi senecā illustrē. **I**nquis inquit pecuniam p̄-
didi. **O** te felicē si cum illaz auariciā pdidisti. **h**z si illa manet apud
te es tanto felicior. quo tanto malo materia subducta est. **V**is scire
sc̄do q̄ paup̄tas luto et stercore carere facit. **A**udi verbū pauli ali-
as inductū et de terrenis intelligendū. oia inquit arbitror vt ster-
cora. **H**abuisti aut̄ et supra ex libro sapientie q̄ tanq̄ lutum estima-
tur argentū. **S**z et abacuc p̄ph̄a cū additione dicit. **V**e qui cōgre-
gat nō sua vsqz. aggrauat dera se densum lutū. ex quo plane sequi-
tur q̄ bonū est esse paup̄em. saltez eo fine vt hō glutinoso luto seu
diuitiarū stercorez cor suum si affluant n̄ apponat. **V**is tercio sci-
re q̄ paup̄tas patienter habita decorem inducit. **A**udi sanctū vi-
Basilii de rpalib⁹ bonis loquentē. **S**i iquit fateris ea tibi diuinit⁹

provenisse. An iniustus est deus inequaliter nobis res distribuens. Cur tu abundas. ille vero mendicat. nisi et tu bone dispensationis merita consequaris. Ille vero patientie bravibus decoratur. Hic ille. et quod dicit de decore huius quidem ratio potest esse. Nam psalmista de domino loquens specialiter dicit. Oculi eius in pauperem respiciunt. quomodo. Oculi dubio dulci et amabili pro ceteris hic et in futuro. Si ergo putavit ecclesia. Splendida facta est facies moysi dum aspiceret in eum dominus. non est facile abnuendum. quin efficaci divinum oculorum respectu in pauperem facies interioris sui hominis splendoris decorem specialem consequatur. Vis demum scire quod paupertas non solum duas sanguifuge filias suffocat. sed quod etiam vermem divitum occidit. Audi que nam sint hee filie sanguifuge de quibus habetur in proverbij. Certe sunt gula et luxuria. que quidem sugunt peccati sanguinem de duplici divitum substantia quas constat suffocari ipsa paupertate. Rursum audi quis sit vermis divitum corda corrodes. Defecto hic vermis potissime potest dici remorsus conscientie de hoc quod cum possent. pauperibus non subveniunt continue habende. Hic vermis quidem non melius occidi potest clavis est quam paupertate mediante. est enim pauper in hoc casu a remorsu conscientie supportatus cum nullus ad impossibile obligetur.

XIII. CONSIDERATIO

Quartadecima puella sic ait. Audi homo rem gestam qui de paupertate querularis ad magnam tui consolationem. Audi rem gestam per patrem clareuallis. trina vice vel in parte recitatam et nunc iterum completius et devotius recitandam. Accedit inquit ad consolationem pauperum ipsa quoque que pastoribus exhibita est visitatio et allocutio angelorum. Ve vobis divites qui vestram habetis consolationem ut non mereamini habere iam celestem. Quia multi nobiles secundum carnem. quam multi potentes quam multi huius seculi sapientes. hora illa in stratis mollibus qui escebant et nemo eorum dignus habitus est novam lucem videre. magnam illud gaudium scire. Angelos audire cantantes gloria in excelsis deo. Agnoscant igitur homines que qui non in laboribus hominum exercentur. ab angelis visitari non merentur. Agnoscant quod placeat supernis civibus labor cuius est intentio spiritualis. quam quidem et illos suo tam felici dignantur alloquio affari. qui corporali urgente necessitate laborant pro victu corporis. Hec dicit pater. Qui rursus in eadem materia sic ait. Quia multa illa die natiuitatis domine gemmis et auro fulgent altaria. quantum ubique pallis adornantur pietes putas ad hec angeli diuertent et pannosos declinabunt homines. Si ita est. cur magis apparuerunt ovium pastoribus quam regibus terre templique sacerdotibus. Cur et ipse saluator cuius est auxilium pater et argentum

maiozem miseriam. **Sed** quid. **Certe** hanc maiozem miseriam mere-
tur tua superba verecundia. **Illam** igitur postponas humiliando
temetipsum et ipsam tuam indigentiam detegendo. et quicquid misere-
rie tue minuetur et omnis premissa ceterorum pauperum consolatio
ad te sicut ad alios extendetur.

II. CONSIDERATIO.

Secunda puella ad secundum tristem sic ait. **Tu** conquereris
de miseria qui mendicas pro teipso hostiam et quare conque-
reris. videtur potissima ratio. quia times deficere in necessarijs et
quia talis mendicitas ruborem inducit humiliationis. **Si** primum
est in causa desoletur te memoria diuini promissi quod est infallibi-
le. non inquit dominus te deseram neque derelinquam. **Sane** hoc pro-
missum efficaciam habet si plena fiducia sequaris illud propheta-
cum consilium. **Iacta** cogitatum tuum in domino et ipse te enutriet
Quomodo si querele tue rubor humiliationis est in causa eo quod adhe-
ret dicte mendicitati que fit hostiam. scias hoc pro consolatione
quod illius humiliationis cum sit via ad illam sublimem et deo gratis-
simam virtutem humilitatis nullum precium est condignum.

Explicit septimus liber de consolatione theologie. **Incipit** octa-
uus continens consolationum remedia oportuna contra illa turbati-
ua que opponuntur amicicie et societati. **Capitulum** primum con-
tinens consolationes super carentia seu amissione fidelis amici.

Octauo principaliter viginti tristibus ad supradictas
dominam consolatricem accedentibus primo omnium
vnius ex eis propter carentiam et amissionem amici tri-
sticia pregrauatus ante ceteros ipsam dominam al-
loquitur in hec verba. **O** domine mea inclita amicicia
grata careo de quo ex intimis sum turbatus. **Ac** illa
ulteriozem querelam non expectans de puellis se comitantibus mox
quatuor acciuit imponens eis ut triste istum pro posse suo desolatur

I. CONSIDERATIO.

Prima puella tristem alloquitur in hunc modum. **Cur** intantum
de amice carentia turbaris. mox enim ut amicum haberes aut
eidem non amica vicissitudine responderes. aut tu viceversa etiam
ipsius amicus esses. **Si** primum detur fidelitatem quidem. si vero se-
cundum perdes teipsum. est enim amicus alter ipse. **Sed** neutrum
horum conuenit. **Nimirum** homo infidus merito detestabilis est con-
tra quales etiam ipse paulo impingendo dicit. sine affectione absque fe-
dere potero seipsum perdens maximam incurrit iacturam. quid enim ipse
sibi preciosius esse possit. **Tu** quoque si secundum amicicie rationem ea factus
alter ille. accidentia vestra communia erunt. et hoc pacto mala plu-
rima eius ex parte occurrerit poterit formidare. **Quod** si tale habuisti